

Program nauczania tenisa w szkole podstawowej w klasach sportowych I-III

Program opracowany zgodnie z aktualnie obowiązującą podstawą programową

mgr Jacek Multan

1) Wprowadzenie.

„Sport stanowi jedną z najważniejszych składowych kultury fizycznej. Można wyróżnić: sport młodocianych (szkolny) jako środek / metodę wychowania młodego pokolenia, rekreację ruchową jako czynnik podtrzymywania zdrowia i sprawności fizycznej osób w różnym wieku, rehabilitację ruchową oraz sport wyczynowy (wysoko kwalifikowany) jako czynnik wskazujący na nieograniczone możliwości psychofizyczne człowieka w specyficznej sprawności fizycznej. Sport wyczynowy przybiera postać widowiska, którego uczestnikami są jednostki o nieprzeciętnych zdolnościach ruchowych i możliwościach psychofizycznych, poddających się intensywnemu treningowi oraz surowym rygorom życia osobistego. Natomiast trening dzieci i młodzieży jest pierwszym ogniwem łańcucha systemowych działań, prowadzących do mistrzostwa sportowego w wieku dojrzałym. Jeżeli chcemy to mistrzostwo uzyskać powinniśmy ten etap wstępnego szkolenia poświęcić na poszukiwanie i pielęgnowanie talentów sportowych (T. Ulatowski, 2003, s. 15-24).

Tenis jest jednym z najpopularniejszych sportów na świecie, a jednocześnie jedną z najtrudniejszych i złożonych dyscyplin sportowych pod względem technicznym jak również prowadzenia walki z przeciwnikiem, dlatego tak ważna jest identyfikacja talentu i umiejętne, mądre prowadzenie i kształtowanie przyszłego zawodnika. Tenisa jest także sportem „całego życia” – już dzieci w wieku trzech / czterech lat biorą rakietę do ręki i podejmują pierwsze próby odbijania piłki, ale także można spotkać na kortach osoby w podeszłym wieku, które czerpią wielką radość z aktywności ruchowej.

W ostatnich latach nastąpił dynamiczny rozwój tenisa. Zawodnicy grają szybciej, mocniej a ich przygotowanie motoryczne i sprawnościowe jest na coraz wyższym poziomie. Postęp technologiczny ma także znaczący wpływ na ewolucję dyscypliny. Dobrym przykładem jest stworzenie rakiety, która w ręczce ma umieszczone czujniki zbierające informacje takie jak: siła gry, miejsce trafiania piłki na naciąg, typ i ilość uderzeń (forhend, bekhend, serwis, smecz) oraz rotację (slice, topspin). Umożliwia ona natychmiastową analizę i ocenę skuteczności treningu/meczu wykorzystując aplikację zainstalowaną na telefonie czy komputerze. Kolejnym czynnikiem, który przyczynia się do rozkwitu tenisa jest jego upowszechnianie i propagowanie wśród najmłodszych. W tym celu Międzynarodowa Federacja Tenisa stworzyła programy takie jak „Play and Stay” oraz „Tenis 10”, których zadaniem i misją było przyciągnięcie jak największej liczby dzieci do tenisa, ułatwienie i uatrakcyjnienie procesu opanowania podstawowych umiejętności techniczno-taktycznych a przede wszystkim dostosowanie gry, zasad, wymiarów kortu i rodzaju piłek do możliwości psychofizycznych dzieci w różnym wieku.

Kierując się najnowszymi trendami panującymi w światowym tenisie, Polski Związek Tenisowy przedstawia kompleksowy program szkolenia przeznaczony dla najmłodszych uczniów szkół podstawowych (klas I-III). Wykorzystując naturalną potrzebę ruchu oraz okresy sensoryczne w rozwoju dzieci, program skupia się na budowaniu fundamentów potencjału motorycznego, który ma kluczowe znaczenie w nabywaniu nowych umiejętności tenisowych i innych prawidłowych i pożądanых nawyków ruchowych. Okres ten (trzy lata nauki) przeznaczony będzie na:

- ✓ naukę prawidłowej / modelowej techniki wszystkich podstawowych uderzeń występujących podczas gry,
- ✓ umiejętność szybkiego podejmowania decyzji w trakcie walki sportowej i zabawy tj. taktyczne rozwiązywanie sytuacji problemowych,
- ✓ wszechstronny rozwój motoryczny z wykorzystaniem różnych dyscyplin sportowych,
- ✓ wszechstronny rozwój kompetencji i zdolności mentalnych i wolicjonalnych,
- ✓ harmonijne oddziaływanie na poszczególne strefy i zdolności motoryczne w rozwoju młodego człowieka

- współpraca z innymi specjalistami,
- ✓ edukację rodziców i dzieci, dotyczącą podstawowych zasad przestrzeganych w procesie treningowym.

Bardzo ważnym czynnikiem wpływającym na prawidłowy rozwój „organizacji świadomości” zawodnika jest odpowiednia współpraca i przepływ informacji pomiędzy dzieckiem-trenerem-rodzicem. Kształtowanie i wychowanie dziecka zaczyna się w rodzinie, dlatego tak ważne jest połączenie sił, pełne porozumienie i umiejętne rozłożenie odpowiedzialności za współtworzenie świadomego sportowca.

2) Charakterystyka programu.

Nauczanie tenisa w szkole podstawowej przy zachowaniu podstawy programowej, należy podzielić na cztery działy:

A. Doskonalenie umiejętności technicznych poszczególnych uderzeń:

- uderzenia po koźle,
- uderzenia z powietrza.

B. Kształtowanie elementów taktycznych, jako wykorzystanie umiejętności technicznych:

- sterowanie piłką przy uderzeniach po koźle,
- sterowanie piłką przy uderzeniach z powietrza,
- gra w korcie,
- gra w półkocie,
- gra przy siatce.

C. Elementy gry:

- formacja ataku,
- formacja obrony,
- formacja kontrataku,
- formacja równowagi sił.

D. Kształtowanie umiejętności mentalnych i wolicjonalnych:

- budowanie zaufania we własne siły oraz nauka koncentracji na zadaniu,
- kształtowanie umiejętności rozwiązywania problemów i podejmowania decyzji,
- rozwijanie motywacji wewnętrznej,
- kształtowanie samodzielności i świadomości zawodnika.

E. Trening ogólnorozwojowy:

- trening koordynacji,
- trening gibkościowy,
- trening szybkości,
- trening wytrzymałości szybkościowej,
- trening siły, mocy.

Realizacja w/w obszarów w procesie dydaktycznym, wymaga od nauczyciela dużej wiedzy praktycznej i teoretycznej. Połączenie aspektów technicznych ze skomplikowanymi elementami taktycznymi jest nieodzowne dla prawidłowego, tenisowego rozwoju ucznia. Należy także pamiętać o wprowadzeniu na zajęciach bardzo istotnych zagadnień związanych ze stabilizacją

całego układu ruchu, treningiem prewencyjnym i ćwiczeniami zapobiegającymi wystąpieniu jakichkolwiek dysfunkcji czy kontuzji.

Czynnikami ułatwiającymi realizację programu będą:

- położenie geograficzne szkoły i klubu (bliskość kortów i obiektów sportowych),
- nowoczesny ośrodek treningowy, wyposażony w halę tenisową i odpowiednie zaplecze socjalno - rehabilitacyjne,
- wyposażenie szkoły w odpowiednie pomoce dydaktyczne,
- stały dostęp do internetu,
- nawiązanie współpracy z innymi specjalistami: psychologiem sportu, fizjoterapeutą, dietetykiem.

Liczba godzin przeznaczonych na realizację programu w klasie sportowej o profilu tenisowym, to 10 godzin lekcyjnych tygodniowo, z czego 6 godzin to realizacja treści z podstawy programowej, 4 godziny to zajęcia specjalistyczne realizowane na korcie.

3) Nabór i selekcja do klasy sportowej.

Warunkiem przyjęcia ucznia do klasy pierwszej jest:

- ✓ bardzo dobry stan zdrowia potwierdzony badaniami lekarskimi (zaświadczenie),
- ✓ pozytywne zaliczenie testów sprawnościowych (zgodnie z kryteriami),
- ✓ pisemna zgoda rodziców/opiekunów prawnych

Rekrutacja do klasy sportowej odbywać się będzie w terminie wyznaczonym przez Dyrektora szkoły, według zasady powszechnej dostępności i dobrowolności.

3.1) Opis prób testu sprawności fizycznej i kryteria punktacji (załącznik nr 1)

4) Cele ogólne i szczegółowe.

Stworzenie młodzieży optymalnych warunków do opanowania różnorodnych umiejętności ruchowych poprzez:

- ✓ harmonijny rozwój organizmu przez odpowiedni dobór środków stymulujących,
- ✓ kształtowanie cech motorycznych (siła, szybkość, wytrzymałość, koordynacja) na poziomie, który gwarantuje osiągnięcie sukcesu sportowego,
- ✓ wykształcenie elementów i nawyków ruchowych, które będą niezbędne do uprawiania tenisa,
- ✓ świadome uczestnictwo w treningu sportowym i dążenie do sukcesu przez osiągnięcie mistrzostwa sportowego,
- ✓ wdrażanie zasad współżycia w grupie opartego na wzajemnym zaufaniu, zrozumieniu i pomocy,
- ✓ poszanowanie przeciwnika i walka według zasady Fair Play,
- ✓ rozwijanie i utrwalanie zainteresowań w trosce o sprawność i zdrowie - wykorzystanie tych cech do zachowania poprawnej sylwetki i vitalności do późnych lat życia,
- ✓ kształtowanie postaw uczestnictwa w różnych formach aktywności sportowej, rekreacyjnej i turystycznej,
- ✓ utrzymanie wysokiego poziomu nauczania w szkole oraz szkolenia tenisowego,
- ✓ propagowanie wśród dzieci i młodzieży gry w tenisa.

5) Stosowane metody i formy nauczania i prowadzenia zajęć.

a) Metody nauczania:

- ✓ metoda analityczna
- ✓ metoda syntetyczna

- ✓ metoda kompleksowa

b) Metody przekazywania wiedzy

- ✓ pokaz
- ✓ instrukcja i objaśnienie
- ✓ wizualizacja
- ✓ pogadanka
- ✓ dyskusja
- ✓ prezentacje multimedialne

c) Metody oparte na działaniu praktycznym

- ✓ zabawowa
- ✓ gier uproszczonych
- ✓ fragmentów gry
- ✓ problemowa
- ✓ prób i błędów
- ✓ zadaniowa
- ✓ ścisła

d) Formy

- ✓ praca w grupach
- ✓ praca indywidualna i w parach

- ✓ frontalna
- ✓ zespołowa
- ✓ współzawodnictwa indywidualnego i zespołowego
- ✓ obwodu stacyjnego
- ✓ toru przeszkód

6) Ewaluacja programu.

Za prawidłowy przebieg realizacji programu odpowiadają trenerzy i nauczyciele wyznaczeni do realizacji poszczególnych zadań. Po realizacji całego programu, czyli po trzech latach, sporządzają oni sprawozdania zawierające odpowiedzi na pytania - czy proces kształcenia przyniósł efekty i jakie to są efekty, czy wyniki są zgodne z założonymi celami, czy w pełni wykorzystane zostały posiadane warunki i środki oraz trafnie dobrane formy i metody pracy. Ewaluacja prowadzona będzie w ciągu całego cyklu realizacji programu na podstawie obserwacji, sprawdzianów praktycznych, uczestnictwa w zawodach sportowych.

Dostarczone informacje będą podstawą do podjęcia decyzji o realizowaniu programu w następnych latach.

7) Treści kształcenia.

Treści kształcenia zostały podzielone na cztery grupy czynników mających kluczowe znaczenie w rozwoju zawodnika oraz dochodzeniu do mistrzostwa sportowego. Należą do nich: a) umiejętności techniczne, b) umiejętności taktyczne, c) przygotowanie mentalne, d) przygotowanie motoryczne.

Program klas tenisowych realizowany będzie w oparciu o wytyczne programu Tenis 10, który jest przeznaczony dla dzieci do dziesiątego roku życia. W klasie pierwszej treningi odbywać się będą tak jak na poziomie czerwonym. Uczniowie grają piłką czerwoną (75 proc. wolniejsza i większa 6,90 – 8,00 cm) na korcie o wymiarach 11-12 m x 5-6 m.

Klasa druga – poziom pomarańczowy co oznacza grę piłką pomarańczową (50 proc. wolniejsza) i kort o wymiarach 18 m x 6,5 – 8,23 m.

W klasie trzeciej uczniowie przechodzą na pełnowymiarowy kort tj. 23,77m – 8,23m grając piłką zieloną (25 proc. wolniejsza).

KLASA I

Lp.	Proponowane jednostki tematyczne	Operacyjne cele kształcenia: a) Wiadomości; b) Umiejętności; c) Postawy;	Metody, formy, pomoce naukowe	Uwagi
	UMIEJĘTNOŚCI TECHNICZNE			
1.	Ćwiczenia oswajające z piłką	<ul style="list-style-type: none"> - Uczeń poznaje właściwości piłki czerwonej, „wyczucie” ciężaru, wielkości i sprężystości. - Uczeń potrafi wykonać rzut sposobem dolnym i górnym do wyznaczonego celu. - Uczeń poprawnie wykonuje chwyt piłki oburącz. - Uczeń jest świadomy roli poprawnego wykonania zadania i koncentracji na ćwiczeniu. 	<p>Metoda zabawowa i zadaniowa. Praca indywidualna, w dwójkach i zespołowa. Wykorzystanie pokazu i objaśnienia słownego.</p> <p>Przybory: piłki, pachołki, obręcze i inny kolorowy sprzęt do przeprowadzenia wielu zabaw.</p> <p>Wykorzystanie ściany treningowej do indywidualnej pracy i nauki rzutów i chwytów.</p>	<p>Dominującą metodą pracy z najmłodszymi jest metoda ZABAWOWA. Wprowadzenie klimatu zabawy i radości na treningach jest ważnym czynnikiem uatrakcyjnającym zajęcia i zachęcającym dzieci do aktywności ruchowej. Różnorodność i zasób ćwiczeń zależeć będzie od pomysłowości i kreatywności trenera.</p>
2.	Nauka rzutów i chwytu piłki	<ul style="list-style-type: none"> - Uczeń zna podstawowe zasady poprawnego ustawienia i wykonania rzutu. - Uczeń rozpoznaje różne sposoby wykonania rzutu (dolny, górny). - Uczeń potrafi wykonać rzut w wyznaczoną strefę kortu prawą (P) i lewą (L) ręką. - Uczeń prawidłowo ocenia tor lotu piłki i opanował umiejętność chwytu piłki po dobiegnięciu i zatrzymaniu się. - Uczeń doskonali umiejętność pracy i współpracy z partnerem. 	<p>Metoda zabawowa, zadaniowa i gier uproszczonych. Metoda kompleksowa nauczania ruchu.</p> <p>Formy: praca indywidualna i w dwójkach oraz wprowadzenie do rywalizacji w grach uproszczonych. Pogadanka na temat współpracy z partnerem i wspólnym dochodzeniu do sukcesu.</p> <p>Przybory – znaczniki, pachołki, różna wysokość siatki.</p>	<p>Wprowadzenie do rzucanek i nauczanie poprawnego rzutu i chwytu, ma duże znaczenie w procesie nabywania nowych, tenisowych umiejętności.</p> <p>Należy zwrócić szczególną uwagę na umiejętność współpracy podczas ćwiczeń z partnerem</p>
	Nauka podstawowych zasad i	<ul style="list-style-type: none"> - Uczeń zna budowę kortu i nazwy poszczególnych linii. - Uczeń wie kiedy zdobywa się punkt 	<p>Metody: zabawowa, pokaz i objaśnienie.</p>	<p>Nauczanie dzieci sprawiedliwego, rzetelnego i poprawnego sędziowania</p>

3.	przepisów gry w tenisa	<p>podczas wymiany.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Uczeń zna nazwy podstawowych uderzeń. - Uczeń potrafi wskazać strefę / miejsce odbicia piłki. - Uczeń umie rozgrywać mecz i liczyć punkty systemem tie breaka. - Uczeń poznaje i stosuje zasadę Fair Play. 	Przybory – tablica treningowa.	umożliwia łatwiejszą organizację i zwiększenie intensywności pracy na treningach.
4.	Ćwiczenia i zabawy z wykorzystaniem rakiety i piłki	<ul style="list-style-type: none"> - Uczeń zna poszczególne części rakiety. - Uczeń zna podstawowy chwyt (kontynentalny) i sposób trzymania rakiety. - Poznanie ciężaru, wielkości i wyważenia rakiety oraz właściwości naciągu. - Uczeń potrafi wykonać najprostsze / podstawowe ćwiczenia z piłką i rakieta: podbijanie, kozłowanie, podnoszenie i inne. - Uczeń kontroluje piłkę i wykonuje proste zadania indywidualnie i z partnerem. - Uczeń jest świadomy z korzyści płynących z ćwiczeń osławających. 	<p>Metody: zabawowa, zadaniowa i ścisła.</p> <p>Formy: praca indywidualna i w parach. Konkursy.</p> <p>Przybory – piłki i rakiety.</p>	<p>Wszystkie zadania należy wykonywać P i L ręką. W tym celu można przeprowadzić ćwiczenia z dwiema raketami.</p> <p>Czucie piłki i rakiety jest kluczowym elementem w początkowym okresie treningu tenisa.</p>
5.	Nauka rdzenia ruchu – uderzenie piłki po koźle z Fh i Bh	<ul style="list-style-type: none"> - Uczeń zna najważniejsze elementy techniki uderzeń po koźle : punkt trafienia, strukturę ruchu uderzeniowego, fazy uderzenia. - Uczeń zna kierunki zagrania piłki – kros / linia. - Uczeń potrafi wykonać uproszczone uderzenie z własnego podrzutu/ opuszczenia w miejscu i po dobiegnięciu w wyznaczoną strefę. - Uczeń poprawnie demonstruje i imituje ruch uderzeniowy w „wyobraźni”. - Uczeń umie uderzyć piłkę z Fh i Bh 	<p>Metody: zadaniowa, prób i błędów, zabawowa i kompleksowa.</p> <p>Formy: praca indywidualna i z partnerem, frontalna (lustra) oraz obwodu stacyjnego.</p> <p>Wykorzystanie zdjęć i filmów – metoda poglądowa.</p> <p>Przybory: kolorowe znaczniki do wyznaczenia stref.</p>	<p>Najważniejsze elementy uderzenia :</p> <ul style="list-style-type: none"> - punkt trafienia piłki przed nogą wykroczną, z boku ciała, w najwyższym punkcie, z dołu w górę – przód. - „czucie siły” uderzenia. - chwyt rakiety – kontynentalny najważniejszy i wprowadzenie do Fh (eastern lub semi-western) Bh oburęczny (eastern bh-eastern fh). - skrócony zamach i

		<p>dograną / dorzuconą przez trenera / ucznia w wyznaczonej strefie kortu.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Uczeń próbuje utrzymać wymianę z trenerem / uczniem na małej przestrzeni. - Uczeń stara się utrzymać wymianę odbijając piłkę ze ścianą treningową. - Uczeń kontroluje kierunek uderzenia – sterowanie piłką - Uczeń wykonuje odpowiednio wcześniej zamach z jednoczesnym ustawieniem się w optymalnej pozycji do uderzenia – pozycja boczna / półotwarta. - Uczeń doskonali umiejętność współpracy z partnerem. - Uczeń dba o dokładność wykonywanych zadań ruchowych. - Uczeń koncentruje się na jakości i skuteczności wykonywanych zadań. 		<p>wykończenie uderzenia.</p> <ul style="list-style-type: none"> - ustawienie do uderzenia – znajomość i próba przyjęcia idealnej pozycji (bardzo wolne tempo wykonywanych zagrań). <p>Intensywność zajęć – należy tak zorganizować treningi aby dzieci nie czekały na uderzenie w „kolejce”. Każdy uczeń jest aktywny i wykonuje określone zadanie, ćwiczenie</p> <p>Instruowanie – zwrócenie szczególnej uwagi na korygowaniu i poprawianiu błędów w technice wykonywanych uderzeń.</p>
6.	Nauka poruszania się na korcie	<ul style="list-style-type: none"> - Uczeń zna podstawowe sposoby ustawienia się na nogach: pozycja otwarta, półotwarta, boczna. - Uczeń wie co to jest równowaga i balans ciała. - Uczeń umie przyjąć pozycję wyjściową z rakietą. - Uczeń prawidłowo ustawia się do rzutów z P i L strony ciała. - Uczeń potrafi ustawić się do uderzenia z Fh i Bh po dobiegnięciu i zatrzymaniu się (imitacja uderzenia). - Uczeń stara się utrzymać aktywną pozycję na korcie. - Uczeń potrafi szybko zmienić kierunek biegu. 	<p>Metody: zabawowa, zadaniowa i ścisła.</p> <p>Formy: pracy indywidualnej, frontalnej oraz obwodu stacyjnego.</p> <p>Wprowadzenie muzyki na zajęciach.</p>	<p>Wykorzystanie różnego rodzaju przyborów metodycznych uaktywniających pracę nóg : drabinka, skakanka, linie kortu.</p> <p>Zwrócenie uwagi na odpowiednie ustawienie stóp (pięty lekko uniesione) i dynamikę pracy stawu skokowego – reaktywność stopy.</p> <p>Zwrócenie uwagi na umiejętność poruszania się „małymi kroczkami” i odpowiednim rytmem</p>

		<ul style="list-style-type: none"> - Uczeń jest świadomy, jak ważne w tenisie jest prawidłowe ustawienie do uderzenia, praca na nogach i obniżenie środka ciężkości. 		zatrzymania się przed uderzeniem.
7.	Nauka rdzenia ruchu – uderzenie piłki z powietrza - wolej Fh i Bh + Smecz	<ul style="list-style-type: none"> - Uczeń zna najważniejsze elementy techniki uderzeń z powietrza : punkt trafienia, strukturę ruchu uderzeniowego, fazy uderzenia i pracę całego ciała. - Uczeń prawidłowo trzyma rakietę podczas uderzenia – chwyt kontynentalny (możliwe modyfikacje trzymania rakiety). - Uczeń potrafi podjąć decyzję, w którym momencie rozpocząć atak do siatki. - Uczeń wykonuje prawidłowy start i zatrzymanie się pod siatką – nauka naskoku. - Uczeń potrafi kontrolować kierunek i płaszczyznę uderzenia. - Uczeń poprawnie wykonuje przeniesienie ciężaru ciała na nogę przeciwną do strony uderzenia. - Uczeń potrafi przyjąć prawidłową pozycję boczną do zagrania smecza. - Uczeń próbuje znaleźć optymalny punkt trafienia piłki nad głową. - Uczeń dba o dokładność wykonywanych zadań ruchowych. - Uczeń koncentruje się na jakości i skuteczności wykonywanych zadań. 	<p>Metody: zadaniowa, prób i błędów, zabawowa i kompleksowa.</p> <p>Formy: praca indywidualna i z partnerem, frontalna oraz obwodu stacyjnego.</p> <p>Wykorzystanie zdjęć i filmów – metoda pogładowa.</p> <p>Przybory: kolorowe znaczniki do wyznaczenia stref, pacholki.</p>	<p>Najważniejsze elementy uderzenia :</p> <ul style="list-style-type: none"> - krótkie odprowadzenie rakiety poprzez skręt ciała. - główka rakiety powyżej nadgarstka. - wczesne „blokowanie” piłki. <p>Wprowadzenie na treningach różnych zadań i zabaw wykorzystujących uderzenia piłki z powietrza.</p> <p>Instruowanie – zwrócenie szczególnej uwagi na korygowaniu i poprawianiu ewentualnych błędów w technice wykonywanych uderzeń.</p>
8.	Nauka serwisu i returnu	<ul style="list-style-type: none"> - Uczeń zna najważniejsze elementy techniki uderzeń - serwis i return : punkt trafienia, strukturę ruchu uderzeniowego, fazy uderzenia i pracę całego ciała. - Uczeń zna miejsce ustawienia do wykonania poszczególnych uderzeń. 	<p>Metody: kompleksowa, zadaniowa, zabawowa, ścisła.</p> <p>Forma zadań indywidualnych i ćwiczeń z partnerem, obwodu stacyjnego.</p>	<p>W miarę możliwości wprowadzenie na treningu jak najwięcej zabaw rzutnych.</p> <p>Łączenie ćwiczeń</p>

		<ul style="list-style-type: none"> - Uczeń rozumie jak ważne i kluczowe jest „pierwsze” uderzenie w wymianie. - Uczeń potrafi przyjąć prawidłową pozycję wyjściową do uderzenia. - Uczeń umie wykonać poprawnie technicznie rzut sposobem górnym. - Uczeń wykonuje poprawny podrzut piłki – odpowiednia wysokość i kierunek. - Uczeń potrafi wykonać skróconą pętlę serwisową, prosty wymach i płynny ruch w górę-przód. - Uczeń wykonuje naskok obunóż w przód przed uderzeniem returnu. - Uczeń stara się utrzymać punkt trafienia piłki przed sobą, przygotowując się do uderzenia poprzez skręt tułowia i zmniejszony zamach. - Uczeń dokonuje samooceny i samokontroli w trakcie wykonywania serwisu. 	<p>Przybory: kolorowe znaczniki do wyznaczenia stref, piłka na sznurku (wędka), pacholki.</p>	<p>serwisowych z nauką returnu.</p> <p>Wykonywanie różnego rodzaju serwisów: zmiana odległości od siatki, zmiana kierunków i stref trafienia, zmiana prędkości wykonania uderzenia – na całym treningu. Nie serwujemy tylko na końcu zajęć.</p> <p>Należy zwrócić uwagę na prawidłowy chwyt rakiety – chwyt kontynentalny.</p>
	➤ Test umiejętności tenisowych – Sprawdzian sterowania (Adam Królak – „Sprawdziany Tenistów” str.61)			

	UMIEJĘTNOŚCI TAKTYCZNE			
1.	Utrzymanie wymiany	<ul style="list-style-type: none"> - Uczeń zna podstawowe zasady liczenia punktów w tenisie. - Uczeń rozumie zależność pomiędzy szybkością wykonania ruchu a prędkością zagrywanej piłki. - Uczeń potrafi utrzymać wymianę z 	<p>Metody: zadań otwartych / zamkniętych / otwartych „OZO”</p> <p>Metoda zabawowa i gier uproszczonych.</p> <p>Forma pracy z partnerem i zespołowa oraz</p>	<p>Wprowadzenie na treningach jak najwięcej elementów gry i wymiany pomiędzy uczniami. Nauczanie kompetencji poprzez grę.</p> <p>Dostosowanie wielkości kortu</p>

		<p>trenerem / partnerem na małej przestrzeni z uderzeniem kontrolnym.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Uczeń potrafi utrzymać wymianę z partnerem wykorzystując uderzenia z Fh i Bh po jednym koźle. - Uczeń stara się współpracować z partnerem i wspólnie dochodzić do osiągnięcia sukcesu. 	<p>współzawodnictwa.</p> <p>Przybory: różnego rodzaju i wielkości piłki.</p>	<p>i zasad do możliwości i umiejętności dzieci.</p> <p>Kierunek lotu piłki – na początku bardziej pionowy, następnie przejście do ukośnego.</p>
2.	Regularność uderzeń	<ul style="list-style-type: none"> - Uczeń rozumie zależność pomiędzy szybkością wykonania ruchu a prędkością zagrywanej piłki. - Uczeń umie utrzymać wymianę z partnerem znajdując się w różnych strefach kortu. - Uczeń potrafi utrzymać wymianę wprowadzając serwis sposobem górnym. - Uczeń potrafi zmieniać tempo gry, zmieniać wysokość oraz długość zagrywanych piłek. - Uczeń kształtuje odpowiedzialność za wykonanie uderzenia i ocenia jego poprawność i skuteczność. - Uczeń stara się samodzielnie dochodzić do „perfekcji” w każdym działaniu i zadaniu. 	<p>Metody: zadań otwartych / zamkniętych / otwartych „OZO”</p> <p>Metoda zabawowa i gier uproszczonych.</p> <p>Forma pracy z partnerem i zespołowa oraz współzawodnictwa.</p> <p>Przybory: znaczniki i obręcze do wyznaczenia stref na korcie.</p>	<p>Zwrócenie uwagi na skuteczność wykonywanych uderzeń a na drugim planie na technikę.</p> <p>Egzekwowanie od uczniów powrotu do aktywnej pozycji wyjściowej w trakcie wymiany.</p> <p>Wymuszenie poprzez różne zasady i zadania rozgrywania wymiany w każdej strefie kortu.</p>

	PRZYGOTOWANIE MENTALNE			
1.	Wprowadzenie klimatu radości i zabawy	<ul style="list-style-type: none"> - Uczeń zna podstawowe zasady zabaw i gier ruchowych. 	<p>Metoda zabawowa.</p> <p>Forma pracy zespołowej i indywidualnej.</p>	<p>W początkowym okresie należy wprowadzić jak najwięcej różnych zabaw ruchowych. Dzieci poznają</p>

		<ul style="list-style-type: none"> - Uczeń czerpie radość z uczestnictwa na treningach. - Uczeń aktywnie wykonuje wszystkie zadania i bawi się z rówieśnikami. - Uczeń uczy się poprzez zabawę i nabywa pożądane, podstawowe umiejętności. - Uczeń doskonali umiejętność pracy zespołowej. 	<p>Przybory: pachołki, piłki, balony, znaczniki drabinka koordynacyjna, piłki korekcyjne, szarfy i inne.</p>	<p>zasady i modyfikacje zabaw, które w sposób naturalny rozwijają wszystkie zdolności motoryczne.</p> <p>Dziecko, które się bawi szybciej się uczy.</p>
2.	Wprowadzenie do współpracy	<ul style="list-style-type: none"> - Uczeń potrafi wymienić korzyści płynące ze współpracy zespołowej. - Uczeń umie wykonywać zadania i ćwiczenia w dwójkach/ trójkach. - Uczeń chętnie uczestniczy w grach zespołowych i zabawach drużynowych. - Uczeń potrafi pomóc koledze w rozwiązywaniu różnych zadań ruchowych. - Uczeń doskonali umiejętność pracy zespołowej. - Uczeń przestrzega zasad i reguł zabaw ruchowych. 	<p>Metody: zabawowa, zadaniowa.</p> <p>Forma pracy zespołowej i z partnerem.</p> <p>Przybory: pachołki, piłki, balony, rakiety, znaczniki, materace drabinka koordynacyjna, piłki korekcyjne, szarfy i inne.</p>	<p>Wprowadzenie ćwiczeń z partnerem oraz gier drużynowych i zabaw ma na celu nauczenie dzieci współpracy, która wpływa na zwiększenie intensywności treningu, integrację grupy oraz poczucie bezpieczeństwa.</p> <p>Należy dobierać dzieci do zabaw / ćwiczeń w różnych konfiguracjach i układach.</p>
3.	Budowanie zaufania we własne siły oraz nauka koncentracji na zadaniu	<ul style="list-style-type: none"> - Uczeń wie co to jest koncentracja uwagi. - Uczeń potrafi podać definicję zasady Fair Play. - Uczeń umie skupić uwagę na jednej czynności. - Uczeń potrafi skupić wzrok na przedmiocie i utrzymać ją przez określony czas. - Uczeń kształtuje motywację wewnętrzną i zewnętrzną poprzez pozytywne doświadczenia. - Uczeń potrafi przy pomocy trenera wyznaczyć cele treningowe; krótko/średnio terminowe. 	<p>Metody: zabawowa, zadań dodatkowych, pogadanka, dyskusja.</p> <p>Formy: rozmowa, dyskusja indywidualna oraz grupowa.</p> <p>Spotkanie z psychologiem sportu.</p> <p>Przybory – tablica i prezentacja multimedialna.</p>	<p>Trener powinien budować pewność i samodzielność dzieci od pierwszych zajęć. Pewność dzieci zdobywają odnosząc sukces oraz gdy udaje im się wykonać daną czynność. Dlatego tak ważne jest aby podczas treningu, każdy był zwycięzcą, był zadowolony z siebie. Czasem trener „powinien” przegrać z dziećmi, lub tak kreować / kierować zaciętą grę, aby uczeń był dumny i zadowolony z siebie po</p>

		<ul style="list-style-type: none"> - Uczeń stosuje zasadę Fair Play w zabawie i grze. - Uczeń jest świadomy swojej wartości. - Wprowadzenie ucznia do samokontroli , samodyscypliny i samodzielnego doskonalenia się. 		walce sportowej.
--	--	--	--	------------------

	<p align="center">PRZYGOTOWANIE SPRAWNOŚCIOWE + SPORTY UZUPEŁNIAJĄCE <i>Budowanie potencjału i fundamentu motoryczności</i></p>			
		Umiejętności / Zadania	Środki treningowe	Uwagi
1.	<i>Kształtowanie koordynacji</i>	<p>Najważniejsze koordynacyjne zdolności motoryczne, które będą rozwijane podczas zajęć treningowych to:</p> <ul style="list-style-type: none"> - dostosowanie i przestawianie działań ruchowych, - kinestetyczne różnicowanie ruchów, - czucie rytmu, - zdolność sprzężenia (łączenia) ruchów, - orientacja przestrzenna, - zdolność szybkości reakcji, - zdolność równowagi , <p>oraz intercechy tj. zwinność i zręczność.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Poznanie podstawowych przyborów metodycznych wykorzystywanych w treningu koordynacji. - Umiejętność przyjęcia i utrzymania równowagi ciała w różnych, podstawowych pozycjach wyjściowych – ćwiczenia statyczne. - Zdolność utrzymania równowagi na platformach i poduszkach sensomotorycznych. - Uczeń płynnie wykonuje proste zadania w torach przeszkód łączące różne ćwiczenia koordynacyjne. 	<p>Ćwiczenia stosowane według odpowiednio dobranych metod i realizowanych w wybranych warunkach.</p> <p>Głównie metoda zabaw bieżnych, rzutnych, skocznych, z elementem równowagi, tory przeszkód, atletyka terenowa, gimnastyka, pływanie. Ćwiczenia i zadania indywidualne i w parach.</p> <p>Przybory: piłki, drabinka koordynacyjna, platformy równoważne, skakanki, pachołki, znaczniki, balony, inne..</p>	<p>Koordynacja ruchowa odgrywa kluczową rolę w przygotowaniu sprawnościowym młodego zawodnika. Dlatego na każdym treningu / zajęciach prowadzący powinien wplatać zadania i zabawy rozwijające koordynacyjne zdolności motoryczne. W pierwszej klasie zwracamy szczególną uwagę na: równowagę, szybkość reakcji oraz łączenia ruchów. Wprowadzamy podstawowe ćwiczenia rytmizujące oraz kształtujące orientację przestrzenną.</p> <p>Większość ćwiczeń powinna</p>

		<ul style="list-style-type: none"> - Uczeń realizuje podstawowe ćwiczenia, w odpowiednim tempie na drabince koordynacyjnej. - Uczeń zapoznaje się ze skakanką i wykonuje przejścia i przeskoki nad przyborem. - Kształtowanie szybkości reakcji na sygnał i komendę trenera. - Umiejętność wykonania prostych i bardziej złożonych ćwiczeń z jedną i dwiema piłkami tenisowymi - ćwiczenia zręcznościowe. - Nauka i doskonalenie zmiany kierunku biegu na krótkich odcinkach – ćwiczenia zwinnościowe. - Poznanie wymiarów kortu i umiejętność poruszania się i „czucia” kortu. 		<p>być wykonywana przy ciągłych zmianach warunków zewnętrznych treningu. Wprowadza się w ten sposób nowe koordynacyjnie doświadczenia, istotnie kształtujące potencjał późniejszej techniki.</p> <p>Wprowadzenie na zajęciach dużo, różnych zabaw koordynacyjnych!</p>
2.	Kształtowanie szybkości i wytrzymałości szybkościowej	<ul style="list-style-type: none"> - Nauka szybkiego startu z różnych pozycji wyjściowych (na sygnał trenera) – szybkość reakcji. - Nauka szybkiej zmiany kierunku biegu. - Nauka szybkiego zatrzymania się w optymalnym miejscu. - Kształtowanie szybkości na krótkich odcinkach biegu – (czas pracy 6-8 sek.) 	<p>Budowanie szybkości w naturalny sposób poprzez uczestnictwo dziecka w zabawach i grach bieżnych. Berek / Murarz – najlepszy środek treningowy. Wyścigi rzędów i ćwiczenia na korcie.</p>	<p>Należy od początku zwracać uwagę na technikę biegu i prawidłową pracę całego ciała. Nauka prawidłowego biegu ma duże znaczenie w kształtowaniu szybkości i ekonomiki ruchu.</p>
3.	Kształtowanie gibkości	<ul style="list-style-type: none"> - Kształtowanie gibkości wszechstronnej. - Rozwój gibkości aktywnej poprzez ćwiczenia dynamiczne. - Poznanie podstawowych ćwiczeń rozwijających gibkość, wykorzystywanych podczas rozgrzewki. 	<p>Metody: zabaw ruchowych z zadaniem dodatkowym, naśladowcza, ćwiczenia na materacu i w formie ściślej.</p>	<p>Podczas nauki podstawowych ćwiczeń gibkości wszechstronnej, zwracamy uwagę na poprawność wzorców ruchowych.</p>
4.	Kształtowanie siły – trening prewencyjny	<ul style="list-style-type: none"> - Nauka podporów przodem i tyłem. - Nauka i ćwiczenia w podporach – czworakowanie przodem, tyłem. - Zadania i ćwiczenia z partnerem. - Nauka prawidłowego przysiadu i wypadów w przód i do boku. 	<p>Metody: zabawowa oraz wprowadzenie zabaw z mocowaniem. Ćwiczenia bez dodatkowego obciążenia – tylko z wykorzystaniem ciężaru własnego ciała.</p>	<p>Naturalny rozwój siły, wszechstronnie oddziałujący na cały układ mięśniowy.</p>
		<ul style="list-style-type: none"> - Opanowanie podstawowych pozycji równoważnych. - Zatrzymywanie się z biegu w określonej pozycji 	<p>Metody: zabawowa , zadaniowa i ściśła.</p>	<p>Ćwiczenia stabilizacyjne są w tym wieku mało atrakcyjne</p>

5.	Trening stabilizacji	<p>równoważnej.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Rzuty piłkami różnego rodzaju z pozycji równoważnych. - Opanowanie pozycji wyjściowych do ćwiczeń wzmacniających mięśnie brzucha i grzbietu. - Utrzymywanie równowagi w pozycjach równoważnych z zamkniętymi oczami. 	<p>Formy: praca indywidualna, obwodu stacyjnego oraz toru przeszkód.</p>	<p>dla dzieci, dlatego należy wkomponować je w zabawę, tor przeszkód itp.</p> <p>Należy zwracać uwagę na dokładność wykonywanych ćwiczeń.</p>
6.	Gimnastyka	<ul style="list-style-type: none"> - Nauka podstawowych ćwiczeń gimnastycznych : przysiad, wypady, pajacyki, skłony, skręty i skrętoskłony. - Ćwiczenia wprowadzające do przewrotu w przód. - Nauka przetoczenia na boku, padu do tyłu i przodu. - Umiejętność przyjmowania pozycji wyjściowych – siady, podpory, leżenia itp. - Nauka ćwiczeń równoważnych. 	<p>Metody: zabawowa i zadań dodatkowych, wykorzystanie materacy do ćwiczeń (ścieżka gimnastyczna).</p>	<p>Należy zwrócić szczególną uwagę na technikę i poprawność wykonywanych ćwiczeń.</p> <p>Wykonywanie ćwiczeń na boso – rozwijanie łuku poprzecznego i podłużnego stopy.</p>
7.	Lekkoatletyka	<ul style="list-style-type: none"> - Nauka marszu z aktywną pracą ramion. - Nauka truchtu i biegu. - Nauka skoku A i C w marszu, podskokach i biegu. - Nauka startu wysokiego. - Nauka skoku w dal techniką naturalną. - Nauka sprintu – bieg na 5 /10 / 15 metrów. 	<p>Metody: zabawowa, kompleksowa, treningi na bieżni i stadionie LA.</p>	<p>Należy zwrócić uwagę na:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wyprost wszystkich stawów w końcowej fazie ruchu, - postawienie stopy z góry – aktywne i sprężyste – budowanie reaktywności stopy.
8.	Elementy gier zespołowych sporty uzupełniające	<p>Wprowadzenie na zajęciach następujących dyscyplin:</p> <ul style="list-style-type: none"> - dwa ognie usportowione. - piłka nożna. - piłka ręczna. - Dwa ognie – nauka rzutu, chwytu piłki, poruszania się po boisku. - Piłka nożna - oswojenie i czucie piłki – slalomy, prowadzenie piłki w różnych kierunkach, nauka kontroli piłki, ćwiczenia coerver coaching. - Piłka ręczna – nauka kozłowania oraz rzutu i chwytu piłki. 	<p>Metody: zabawowa, małych gier i zadaniowa.</p> <p>Przybory: małe piłki i bramki.</p>	<p>Wprowadzenie na zajęciach gier zespołowych doskonalenie uzupełnia i rozwija takie zdolności jak praca na nogach oraz naukę rzutu.</p> <p>Należy stopniowo objaśniać zasady w poszczególnych grach zespołowych.</p> <p>Nauka współpracy i współdziałania w grach zespołowych wpływa na integrację zespołu klasowego.</p>

KLASA II

Lp.	Proponowane jednostki tematyczne	Operacyjne cele kształcenia: a) Wiadomości; b) Umiejętności; c) Postawy;	Metody, formy, pomoce naukowe	Uwagi
	UMIEJĘTNOŚCI TECHNICZNE			
1.	Ćwiczenia oswajające z piłką oraz doskonalenie rzutów i chwytu piłki	<ul style="list-style-type: none"> - Uczeń poznaje właściwości piłki pomarańczowej, „wycucie” ciężaru, wielkości i sprężystości. - Uczeń zna podstawowe zasady poprawnego ustawienia i wykonania poszczególnych rzutów. - Uczeń potrafi wykonać rzut sposobem dolnym, górnym i bocznym do wyznaczonego celu z miejsca i w ruchu. - Uczeń poprawnie wykonuje chwyt piłki oburącz i jednorącz. - Uczeń potrafi wykonać proste ćwiczenia z wykorzystaniem dwóch piłek. - Uczeń umie różnicować siłę i sposób rzutu w zależności od danego zadania. - Uczeń jest świadomy roli poprawnego wykonania zadania i koncentracji na ćwiczeniu. 	<p>Metody: zabawowa i zadaniowa.</p> <p>Formy: praca indywidualna, w dwójkach i zespołowa. Wykorzystanie pokazu i objaśnienia słownego.</p> <p>Przybory: piłki, pachołki, obręcze i inny kolorowy sprzęt do przeprowadzenia wielu zabaw.</p> <p>Wykorzystanie ściany treningowej do indywidualnej pracy i nauki rzutów i chwytów.</p>	<p>Wszystkie ćwiczenia wykonujemy P i L ręką. Wprowadzenie rzutów sposobem bocznym, oburącz większymi piłkami (np. piłka do siatkówki). Doskonalenie rzucanek i kompetencji taktycznych w grze.</p>
2.	Ćwiczenia i zabawy z wykorzystaniem piłki i rakiety	<ul style="list-style-type: none"> - Uczeń zna podstawowe parametry rakiety: ciężar, balans, rozmiar główki i ramy rakiety. - Uczeń potrafi wykonać złożone ćwiczenia z piłką i rakieta: różne rodzaje podbijania, kozłowania, podnoszenia z zadaniem dodatkowym 	<p>Metody: zabawowa, zadaniowa i ścisła.</p> <p>Forma pracy indywidualnej i w parach. Konkursy.</p> <p>Przybory – piłki i rakiety.</p>	<p>Stopniowanie trudności zadań i ćwiczeń oswajających.</p> <p>Nauczenie dzieci różnego rodzaju podnoszenia piłek z kortu oraz doskonalenie kontrolowania piłki rakieta.</p>

		<ul style="list-style-type: none"> - Uczeń podejmuje próbę wykonania prawidłowo ćwiczeń i zadań z dwiema piłkami. - Uczeń jest świadomy z korzyści płynących z ćwiczeń oswajających. 		Wprowadzenie możliwie jak największej zabaw i gier z wykorzystaniem piłki i rakiety.
3.	Nauka zasad i przepisów gry w tenisa	<ul style="list-style-type: none"> - Uczeń zna system liczenia punktów w tenisie „Gem – Set – Mecz”. - Uczeń zna błędy podczas serwowania: błąd stóp, „net”. - Uczeń potrafi wskazać strefę odbicia piłki. - Uczeń potrafi liczyć punkty podczas gry „Gem – Set”. - Uczeń stosuje zasadę Fair Play podczas samodzielnego sędziowania. 	<p>Metody: pokaz, objaśnienie, zadaniowa.</p> <p>Sprzęt – wykorzystanie kortu ziemnego.</p>	Należy wyjaśnić uczniom różnicę w systemie liczenia punktów „Gem - Set – Mecz”, zmianę kolejności serwowania oraz rolę pierwszego i drugiego podania.
4.	Doskonalenie Fh i Bh po koźle	<ul style="list-style-type: none"> - Uczeń zna najważniejsze elementy techniki uderzeń po koźle : punkt trafienia, strukturę ruchu uderzeniowego, fazy uderzenia, - Uczeń wie co to jest rotacja piłki oraz zna różne chwytaki rakiety. - Uczeń potrafi wymienić różne rodzaje rotacji w tenisie: awansująca, wsteczna, boczna. - Uczeń potrafi prawidłowo trzymać raketę przy uderzeniach z Fh i Bh (zmiana chwytu w trakcie wymiany). - Uczeń nadaje rotację awansującą oraz wsteczną w uderzeniach po koźle. - Uczeń nadaje różne kierunki uderzenia: kros, linia, odwrotny kros. - Uczeń potrafi wykonać uderzenie z Fh i Bh w różnych pozycjach: zamknięta, otwarta, półotwarta w zależności od 	<p>Metody: zadaniowa (OZO) prób i błędów, zabawowa i kompleksowa.</p> <p>Forma pracy indywidualnej i z partnerem, frontalna (lustra) oraz obwodu stacyjnego.</p> <p>Wykorzystanie zdjęć i filmów – metoda poglądowa.</p> <p>Wykorzystanie kamery do prezentacji i analizy techniki uderzeń poszczególnych uczniów.</p> <p>Przybory: kolorowe znaczniki do wyznaczenia stref oraz piłki, które ułatwiają ocenę rotacji.</p>	<p>Najważniejsze elementy uderzenia :</p> <ul style="list-style-type: none"> - punkt trafienia piłki przed ciałem na wysokości punktu ciężkości, - „czucie siły” uderzenia i wydłużonych zamach i wymach rakiety, - wyjście do góry w przód ze skrętem ciała w fazie głównej uderzenia. <p>Nauka rotacji – wprowadzenie na treningach różnych pomocy i przyborów ułatwiających zrozumienie i naukę rotacji.</p> <p>Wykorzystanie głównie rotacji awansującej podczas wymiany. Wprowadzenie</p>

		<p>sytuacji.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Uczeń wykonuje zamach poprzez skręt barków / tułowia a wymach w zależności od rodzaju i siły uderzenia. - Uczeń prawidłowo ocenia odległość od nadlatującej piłki. - Uczeń potrafi zagrać loba z Fh i Bh. - Uczeń doskonali umiejętność współpracy z partnerem. - Uczeń dba o dokładność wykonywanych zadań ruchowych. - Uczeń koncentruje się na jakości i skuteczności wykonywanych zadań. 		<p>także rotacji wstecznej – slajs jednoręczny.</p> <p>Osiągnięcie płynności w uderzeniach oraz prawidłowego rytmu – przyspieszenie główki rakiety w ostatniej fazie uderzenia.</p> <p>Doskonalenie timingu i punktu trafienia piłki – na wznoszącą i najwyższym punkcie.</p>
5.	Doskonalenie poruszania się na korcie	<ul style="list-style-type: none"> - Uczeń zna różne sposoby ustawienia się na nogach; pozycja otwarta, półotwarta, boczna, półzamknięta. - Uczeń wie co to jest środek ciężkości ciała, stabilizacja. - Uczeń umie przyjąć pozycje wyjściową z rakieta przy zachowaniu równowagi i płynności ruchów. - Uczeń potrafi ustawić się do uderzenia z Fh i Bh po szybkim dobiegnięciu i zatrzymaniu przy zachowaniu równowagi i niskiej pozycji na nogach. - Uczeń opanował płynną pracę nóg, wykorzystując naskok oraz równowagę dynamiczną poprzez wykonanie dłuższego ostatniego kroku przed uderzeniem. - Uczeń potrafi szybko odzyskać równowagę po uderzeniu i powrócić na pozycję (krycie kortu w różnych sytuacjach meczowych) – wykorzystanie kroku skrzyżnego. - Uczeń potrafi poruszać się we wszystkich kierunkach: w przód, tył na boki. 	<p>Metody: zabawowa, zadaniowa i ścisła.</p> <p>Formy: praca indywidualna i z partnerem, frontalna oraz obwodu stacyjnego.</p> <p>Przybory: drabinka, skakanka, linie kortu, niskie płotki.</p>	<p>Wprowadzenie na treningach dużej objętości ćwiczeń doskonalących poruszanie się po korcie.</p> <p>Doskonalenie obserwacji i antycypacji.</p> <p>Wykorzystanie reakcji podłoża i elastyczności mięśni poprzez zejście i ugięcie kolan w fazie przygotowania i zamachu oraz wyjście w górę w przód w momencie uderzenia.</p>

		<p>Dynamiczna zmiana kierunku biegu.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Uczeń jest świadomy, jak ważne w tenisie jest prawidłowe ustawienie do uderzenia, praca na nogach i obniżenie środka ciężkości. 		
6.	<p>Doskonalenie uderzenia piłki z powietrza - wolej Fh i Bh + smecz</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Uczeń zna najważniejsze elementy techniki uderzeń z powietrza : punkt trafienia, strukturę ruchu uderzeniowego, fazy uderzenia i pracę całego ciała. - Uczeń potrafi wymienić różne rodzaje uderzeń z powietrza – wolej wysoki / niski, przygotowawczy / kończący - Uczeń prawidłowo trzyma raketę podczas uderzenia – chwyt zmienny (eastern Fh i Bh). - Uczeń potrafi wykonać uderzenie atakujące i podjąć decyzję, w którym momencie rozpocząć atak do siatki. - Uczeń wykonuje szybki start i zatrzymanie się pod siatką – doskonalenie naskoku. - Uczeń potrafi kontrolować kierunek i płaszczyznę uderzenia z wysokim trzymaniem rakiety (główka rakiety powyżej rączki / nadgarstka). - Uczeń wykonuje krótki zamach / odprowadzenie rakiety z zaznaczonym skrętem ciała. - Uczeń płynnie wykonuje przeniesienie ciężaru ciała nogą różnoimienną. - Uczeń przyjmuje prawidłową pozycję boczną do zagrania smecza. - Uczeń potrafi znaleźć optymalną pozycję do uderzenia piłki nad głową (krok odstawno-dostawny). - Uczeń potrafi wykonać smecza na różnych wysokościach. 	<p>Metody: zadaniowa (OZO), prób i błędów, zabawowa i kompleksowa.</p> <p>Formy: praca indywidualnej i z partnerem, frontalna oraz obwodu stacyjnego.</p> <p>Wykorzystanie zdjęć i filmów – metoda poglądowa.</p> <p>Wykorzystanie kamery do prezentacji i analizy techniki uderzeń poszczególnych uczniów.</p> <p>Przybory: kolorowe znaczniki do wyznaczenia stref, pacholki, rakiety z siatką.</p>	<p>Najważniejsze elementy uderzenia :</p> <ul style="list-style-type: none"> - krótkie odprowadzenie rakiety poprzez skręt ciała, - wczesne „blokowanie” piłki i ruch rakiety w przód – dół, - punkt trafienia piłki przed sobą. <p>Wprowadzenie na treningach różnych gier uproszczonych, zachęcające atakowanie i grę przy siatce. Zmienne zasady punktowania.</p> <p>Podczas zadań zamkniętych – kształtowanie techniki woleja i smecza, należy nagrywać piłki o zróżnicowanej wysokości i szybkości.</p>

		<ul style="list-style-type: none"> - Uczeń dba o dokładność wykonywanych zadań ruchowych. - Uczeń koncentruje się na jakości i skuteczności wykonywanych zadań. 		
7.	Doskonalenie serwisu i returnu	<ul style="list-style-type: none"> - Uczeń zna najważniejsze elementy techniki uderzeń - serwis i return : punkt trafienia, strukturę ruchu uderzeniowego, fazy uderzenia i pracę całego ciała. - Uczeń zna różnice w ustawieniu do pierwszego i drugiego serwisu. - Uczeń rozróżnia serwis płaski i ścięty. - Uczeń potrafi przyjąć optymalną pozycję wyjściową w zależności od rodzaju wykonywanego serwisu. - Uczeń umie wykonać poprawny technicznie i z maksymalnym przyspieszeniem rzut sposobem górnym P i L ręką. - Uczeń stopniowo zwiększa ugięcie nóg i dynamiczne wyjście w górę podczas rzutów i serwisu. - Uczeń wykonuje odpowiedni podrzut piłki do serwisu płaskiego / ściętego. - Uczeń potrafi wykonać bardziej obszerną pętlę serwisową połączoną z jednoczesnym podrzutem. - Uczeń kontroluje kierunek zagrywanych serwisów: na zewnątrz, do środka. - Uczeń potrafi szybko odzyskać równowagę po serwisie i przyjąć optymalną pozycję - krycie kortu. - Uczeń prawidłowo porusza się przed uderzeniem oraz wykonuje naskok w fazie poprzedzającej uderzenie. - Uczeń potrafi utrzymać punkt trafienia piłki przed sobą, zamach do uderzenia poprzez 	<p>Metody: kompleksowa, zadaniowa, zabawowa, ścisła.</p> <p>Formy: zadania indywidualne, ćwiczenia z partnerem, współzawodnictwa.</p> <p>Wykorzystanie kamery do prezentacji i analizy techniki uderzeń poszczególnych uczniów – nagrywanie filmów w zwolnionym tempie „slow-motion”.</p> <p>Przybory: znaczniki do wyznaczenia stref, piłki o różnym ciężarze do wykonywania rzutów, kamera.</p>	<p>W miarę możliwości wprowadzenie na treningu jak najwięcej zabaw rzutnych – angażowanie P i L ręki oraz rzutów dwiema rękoma jednocześnie w różnych pozycjach wyjściowych.</p> <p>Łączenie ćwiczeń serwisowych z doskonaleniem returnu.</p> <p>Egzekwowanie prawidłowego trzymania rakiety – chwyt kontynentalny.</p> <p>Nauka pronacji przedramienia podczas rzutów i uproszczonych serwisów oraz ćwiczeń ukierunkowanych.</p>

		skręt tułowia i zmniejszony zamach. - Uczeń umie zagrywać return z pozycji otwartej i bocznej. - Uczeń steruje kierunkiem i długością zagrywanych returnów. - Uczeń potrafi atakować drugi serwis. - Uczeń dokonuje samooceny i samokontroli w trakcie wykonywania serwisu. - Uczeń samodzielnie dokonuje korekty i oceny skuteczności własnych uderzeń.		
	➤ Test umiejętności tenisowych – Sprawdzian gry o ścianę - (Adam Królak – „Sprawdziany Tenisistów” str.62)			

	UMIEJĘTNOŚCI TAKTYCZNE			
1.	Kształtowanie taktyki w grze pojedynczej	- Uczeń rozumie jak ważne w prowadzeniu walki na korcie jest szybkie i adekwatne do sytuacji, podejmowanie decyzji. - Uczeń zna podstawowe sytuacje meczowe oraz elementy gry. - Uczeń rozumie zasady geometrii kortu oraz gry kątovej – „otwieranie kortu”. - Uczeń potrafi wykorzystać krótszą piłkę i wejść w kort. - Uczeń poprawnie ocenia sytuacje podczas wymiany – kiedy atakować, kiedy się bronić. - Uczeń potrafi wykorzystać mocne strony swojej gry w rozwiązaniach taktycznych. - Uczeń umie rozpoznać słabe strony przeciwnika i je wykorzystać podczas meczu. - Uczeń dąży do prowadzenia wymiany w	Metody: zadań otwartych i zamkniętych „OZO”, gier uproszczonych i fragmentów gry. Formy: praca z partnerem i zespołowa oraz współzawodnictwa. Rozmowa i pogadanka na temat taktyki prowadzenia gry – różne warianty i style gry. Przybory: znaczniki do wyznaczenia stref na korcie, tablica trenera.	Przedstawienie pięciu sytuacji meczowych i stosowanie podstawowych rozwiązań taktycznych: - serwowanie, - returnowanie, - gra z głębi kortu, - obrona przed atakiem, - atakowanie, gra przy siatce. Kształtowanie wszechstronnego stylu gry i umiejętności gry w każdej strefie kortu. Tworzenie i przeprowadzenie treningów w podejściu taktycznym i zorientowanych na grze.

		<p>strefie linii końcowej – „gra głęboka”.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Uczeń potrafi bronić się przed atakiem i w sytuacjach presji przeciwnika. - Uczeń potrafi łączyć uderzenia w proste sekwencje gry – schematy gry. - Uczeń doskonali cierpliwość w grze. - Uczeń kształtuje odpowiedzialność za prawidłowo wykonany atak. 		Indywidualizacja treningów – dostosowanie metod, środków i zadań do możliwości każdego ucznia.
2.	Nauka gry podwójnej	<ul style="list-style-type: none"> - Uczeń zna podstawowe zasady gry deblowej. - Uczeń zna pozycje i rolę poszczególnych zawodników. - Uczeń potrafi współpracować z partnerem na korcie. - Uczeń umie atakować po własnym serwisie oraz returnie. - Uczeń doskonali umiejętność pracy zespołowej. 	<p>Metody: zadań otwartych i zamkniętych „OZO”, gier uproszczonych i fragmentów gry.</p> <p>Formy: praca z partnerem oraz współzawodnictwa. Rozmowa i pogadanka na temat taktyki prowadzenia gry podwójnej – różne warianty zagrań.</p> <p>Przybory: znaczniki do wyznaczenia stref na korcie, tablica trenera.</p>	<p>Ukazanie różnic pomiędzy grą pojedynczą a podwójną.</p> <p>Zwrócenie uwagi uczniom na rolę komunikacji pomiędzy zawodnikami w czasie wymiany.</p> <p>Wskazanie roli budowania pozytywnej atmosfery w drużynie i wspólnej odpowiedzialności za wynik.</p>
3.	Nauka gry w formacji ataku	<ul style="list-style-type: none"> - Uczeń potrafi wykorzystać uderzenia kątowe, w celu zmuszenia przeciwnika do bieganina. - Uczeń rozpoznaje i prawidłowo reaguje na krótsze piłki. - Uczeń utrzymuje dobrą pozycję podczas dochodzenia i przy siatce. - Uczeń potrafi prawidłowo ocenić skuteczność własnego zagrania i wykorzystać przewagę sytuacyjną na korcie. 	<p>Metody: zadań otwartych i zamkniętych „OZO”, gier uproszczonych i fragmentów gry.</p> <p>Formy: praca z partnerem oraz współzawodnictwa.</p> <p>Rozmowa i pogadanka na temat skuteczności poszczególnych rozwiązań techniczno-taktycznych.</p>	<p>Budowanie pewności zawodnika i odwagi w prowadzeniu wymiany.</p> <p>Poszukiwanie własnego stylu gry.</p>
	Nauka gry w formacji obrony	<ul style="list-style-type: none"> - Uczeń potrafi utrzymać piłkę w korcie podczas przewagi sytuacyjnej przeciwnika. - Uczeń potrafi wykorzystać słabsze 	<p>Metody: zadań otwartych i zamkniętych „OZO”, gier uproszczonych i fragmentów gry.</p>	<p>Budowanie pewności zawodnika i odwagi w prowadzeniu wymiany.</p>

4.		zagrania przeciwnika. - Uczeń stosuje zagranie mijające oraz lob podczas ataku przeciwnika. - Uczeń utrzymuje najlepszą pozycję na korcie. - Uczeń uderza piłkę na wznoszącą lub w najwyższym punkcie.	Formy: praca z partnerem oraz współzawodnictwa. Rozmowa i pogadanka na temat skuteczności poszczególnych rozwiązań techniczno-taktycznych.	Poszukiwanie własnego stylu gry i najlepszych rozwiązań taktycznych.
5.	Nauka gry w formacji kontrataku	- Uczeń stara się wykorzystać siłę uderzenia przeciwnika. - Uczeń podejmuje próbę na możliwie szybkie przejście z obrony do ataku. - Uczeń wykorzystuje słabsze uderzenia przeciwnika.	Metody: zadań otwartych i zamkniętych „OZO”, gier uproszczonych i fragmentów gry. Formy: praca z partnerem oraz współzawodnictwa.	Budowanie pewności zawodnika i odwagi w prowadzeniu wymiany. Przedstawienie roli w podejmowaniu ryzyka w trakcie wymiany.
6.	Nauka gry w formacji równowagi sił	- Uczeń potrafi utrzymać długą piłkę w korcie podczas wymiany. - Uczeń potrafi zneutralizować zagrania przeciwnika. - Uczeń wykorzystuje słabsze zagrania przeciwnika i szuka ulubionych rozwiązań, korzystając z silnych stron własnej gry. - Uczeń dąży do przejęcia inicjatywy w wymianie.	Metody: zadań otwartych i zamkniętych „OZO”, gier uproszczonych i fragmentów gry. Formy: praca z partnerem oraz współzawodnictwa.	Budowanie pewności zawodnika i odwagi w prowadzeniu wymiany. Zwrócenie uwagi na cierpliwość w prowadzeniu i budowaniu przewagi podczas gry.

	PRZYGOTOWANIE MENTALNE			
1.	Nauka rozwiązywania problemów i myślenia taktycznego	- Uczeń rozumie znaczenie podejmowania decyzji na realizację planu taktycznego. - Uczeń potrafi zdecydować o kierunku i sile zagrania przed uderzeniem piłki. - Uczeń wykorzystuje proste schematy zagrań przy rozwiązywaniu problemów na korcie.	Metody: pogadanka, dyskusja, burza mózgów. Formy: rozmowa indywidualna oraz grupowa. Przybory – tablica trenera.	Bardzo ważnym czynnikiem wpływającym na rozwój kompetencji i umiejętności taktycznych jest indywidualna rozmowa trenera z zawodnikiem bezpośrednio po rozegranym punkcie.

		- Uczeń zmienia sposoby rozegrania piłki w podobnych sytuacjach – kreatywność w myśleniu.		
2	Rozwijanie motywacji wewnętrznej i koncentracji	<ul style="list-style-type: none"> - Uczeń czerpie radość i satysfakcję z uczestnictwa na treningach. - Uczeń angażuje się w wykonanie każdego zadania i ćwiczenia. - Uczniowie motywują się do działania wzajemnie. - Uczeń potrafi skupić uwagę na danym zadaniu poprzez stawianie celów. 	<p>Metody: pogadanka, dyskusja, burza mózgów.</p> <p>Formy: rozmowa indywidualna oraz grupowa.</p> <p>Spotkanie z psychologiem sportu.</p>	<p>Zadaniem trenera jest zwiększenie motywacji wewnętrznej wśród dzieci. Może tego dokonać poprzez:</p> <ul style="list-style-type: none"> - prowadzenie ciekawych zajęć, uznania i pochwał, współpracy w procesie treningowym, rywalizację i wyzwania na zajęciach.
3.	Rozwijanie samodzielności i samokontroli	<ul style="list-style-type: none"> - Uczeń zna podstawowe zasady zachowania na korcie i w trakcie meczu. - Uczeń rozumie co to jest stres turniejowy oraz potrafi cieszyć się ze zwycięstwa jak i pogodzić się z porażką. - Uczeń samodzielnie przygotowuje się do treningu: sprzęt i ubiór. - Uczeń potrafi przeprowadzić uproszczoną rozgrzewkę przed treningiem. 	<p>Metody: wpływu osobistego, instruowanie i nagradzanie, przydzielanie ważnych funkcji oraz organizowanie ciekawych doświadczeń wśród uczniów.</p>	<p>Rozwijanie samodzielności uczniów na korcie i poza nim ma duży wpływ i przełożenie na umiejętność prowadzenia walki sportowej oraz budowanie pewności siebie.</p>
4.	Kształtowanie świadomości zawodnika	<ul style="list-style-type: none"> - Uczeń rozumie znaczenie rozgrzewki przed treningiem. - Uczeń potrafi wymienić najlepszych zawodników ATP i WTA i wskazać swoich idoli. - Uczeń stosuje zasadę Fair Play w życiu oraz podczas gry. - Uczeń umie działać zarówno indywidualnie, jak i w zespole. - Uczeń poznaje zasady prawidłowego żywienia sportowca. 	<p>Metody: zadań dodatkowych. Przygotowanie prezentacji, plakatów dotyczących historii tenisa, kariery wybranego tenisisty, turniejów Wielkiego Szlema.</p> <p>Wspólne spotkanie rodziców i dzieci ze specjalistą żywienia.</p>	<p>Pogłębianie wiedzy z zakresu historii i rozwoju dyscypliny wpływa na intelektualizację procesu treningowego.</p> <p>Zwrócenie uwagi na prawidłową dietę i rolę podstawowych nawyków żywieniowych.</p>

	PRZYGOTOWANIE SPRAWNOŚCIOWE			
		Umiejętności / Zadania	Środki treningowe	Uwagi
1.	Kształtowanie koordynacji	<ul style="list-style-type: none"> - Umiejętność przyjęcia i utrzymania równowagi ciała w różnych, nietypowych pozycjach wyjściowych – ćwiczenia statyczne i dynamiczne. - Kształtowanie równowagi z wykorzystaniem różnych „niestabilnych” przyborów. - Umiejętność wykonania bardziej złożonych zadań ruchowych, łączących różne zdolności koordynacyjne w torach przeszkód. - Doskonalenie tempa oraz nauka rytmizacji ruchów w ćwiczeniach na drabince. - Doskonalenie przeskoków nad skakanką, ćwiczenia w miejscu. - Kształtowanie szybkości reakcji w zabawach, zadaniach w parach oraz ćwiczeniach ukierunkowanych. - Kształtowanie zręczności z wykorzystaniem różnych przyborów / przedmiotów w zabawach i grach rzutnych. - Kształtowanie zwinności w różnych układach biegu na krótkich odcinkach. - Kształtowanie orientacji czaso - przestrzennej z wykorzystaniem piłek i zadań rzutno – chwytnych. 	<p>Metody : zabawowa, obwodu stacyjnego, zadań dodatkowych, zadaniowa .</p> <p>Formy: praca indywidualna, zespołowa i ćwiczenia z partnerem.</p> <p>Przybory: skakanka, drabinka koordynacyjna, poduszki sensomotoryczne i platformy równoważne, piłka Bosu, balony, piłki, rakiety.</p>	<p>Różnorodność ćwiczeń i zadań koordynacyjnych wpływa na rozwój wszechstronnych zdolności i umiejętności tenisowych.</p> <p>Wykorzystanie różnych przyborów do ćwiczeń i zabaw koordynacyjnych.</p> <p>Zwrócenie uwagi i wytłumaczenie uczniom roli przygotowania wszechstronnego / koordynacyjnego w treningu tenisa.</p>
2.	Kształtowanie szybkości i wytrzymałości szybkościowej	<ul style="list-style-type: none"> - Doskonalenie startu z różnych pozycji wyjściowych (siady, leżenia, pozycje niskie i wysokie) na określony, zmienny sygnał – szybkość reakcji. - Kształtowanie szybkości reakcji w 	<p>Budowanie szybkości i wytrzymałości szybkościowej w naturalny sposób poprzez uczestnictwo dziecka w zabawach i grach bieżnych.</p>	<p>Zwracamy szczególną uwagę na technikę biegu i pracę całego ciała. Wprowadzamy i uczymy prawidłowego poruszania się</p>

		<p>zabawach i zadaniach z partnerem.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Doskonalenie szybkiej zmiany kierunku biegu w różnych układach – bieg w kwadracie / trójkącie, slalomie. - Nauka różnych sposobów poruszania się na korcie. - Doskonalenie szybkiego zatrzymania się i wyhamowywania w wyznaczonym miejscu. - Kształtowanie szybkości ruchu prostego oraz cyklizacji ruchów. - Kształtowanie szybkości i wytrzymałości na krótkich odcinkach biegu – metoda powtórzeniowa. 	<p>Wykorzystanie różnych układów znaczników i pachołków mające na celu poruszanie się ucznia w różnych kierunkach :</p> <ul style="list-style-type: none"> - przód – tył, - do boku, - po przekątnej. <p>Wprowadzanie na treningach wyścigów rzędów i form rywalizacyjnych.</p>	<p>różnymi sposobami:</p> <ul style="list-style-type: none"> - krok odstawno-dostawny, - krok skrzyżny. <p>Wykorzystanie metody zabawowej w budowaniu i kształtowaniu szybkości reakcji i lokomocyjnej.</p>
3.	Kształtowanie gibkości	<ul style="list-style-type: none"> - Kształtowanie gibkości wszechstronnej. - Rozwój gibkości aktywnej poprzez ćwiczenia dynamiczne . - Poznanie podstawowych ćwiczeń rozwijających gibkość, wykorzystywanych podczas rozgrzewki. - Nauka podstawowych ćwiczeń gibkości po zakończonym treningu. - Poznanie nazwy i funkcji najważniejszych grup mięśniowych w ustroju człowieka. 	<p>Metody: zabaw ruchowych z zadaniem dodatkowym, metoda naśladowcza, ćwiczenia na materacu i w formie ścisłej.</p> <p>Wykorzystanie drabinek gimnastycznych w ćwiczeniach gibkości.</p>	<p>W trakcie wykonywania ćwiczeń gibkościowych, zwracamy uwagę na poprawność wzorców ruchowych, zakres ruchu i prawidłową pozycję wyjściową.</p> <p>Głównym zadaniem pierwszego okresu kształtowania gibkości jest ogólne zwiększenie ruchomości stawowej oraz wzmocnienie układu mięśniowo-więzadłowego.</p>
4.	Kształtowanie siły – trening prewencyjny	<ul style="list-style-type: none"> - Doskonalenie podporów przodem i tyłem – dynamiczne zabawy w pozycjach niskich. - Zadania i ćwiczenia w parach / trójkach. - Kształtowanie siły w ćwiczeniach indywidualnych na drabinkach – różne wejścia, przechodzenia i zejścia z drabinek. - Nauka poprawnego utrzymania pozycji w podporach przodem i bokiem – planki. - Wprowadzenie ćwiczeń korekcyjnych na lekcjach wychowania fizycznego. 	<p>Metody: zabawowa oraz wprowadzenie zabaw z mocowaniem i dźwiganiem.</p> <p>Ćwiczenia z wykorzystaniem ciężaru własnego ciała, wprowadzenie bardzo lekkiego obciążenia – piłki 0,5 – 1 kg.</p>	<p>Naturalny i wszechstronny rozwój siły oraz całego układu mięśniowego.</p> <p>Wprowadzenie na zajęciach zabaw i gier w podporach – np. „chińska piłka”.</p> <p>Ćwiczenia korekcyjne mają zapobiegać występowaniu różnych wad postawy i płaskostopia.</p>

5.	Trening stabilizacji	<ul style="list-style-type: none"> - Kształtowanie siły mięśni brzucha - ćwiczenia w siadzie równoważnym, nożyce pionowe i poziome, siad równoważny na niestabilny podłożu, pozycje Arch i Hollow. - Kształtowanie siły mięśni grzbietu - wznosy tułowia i kończyn w leżeniu na brzuchu oraz wznosy kończyn w podporze klęcznym. - Stabilizacja kończyn dolnych - utrzymywanie pozycji równoważnych, (wypadu, „bociana”, „jaskółki”) z próbą wytrącenia z równowagi przez partnera. - Utrzymywanie równowagi w ćwiczeniach na piłce rehabilitacyjnej. 	<p>Metody: zabawowa , zadaniowa i ścisła.</p> <p>Formy: praca indywidualna, obwodu stacyjnego oraz toru przeszkód.</p> <p>Przybory: piłka korekcyjna, poduszki sensomotoryczne, piłka Bosu.</p>	<p>Zwrócenie uwagi na poprawność wykonywanych ćwiczeń i znaczenie stabilizacji w tenisie.</p> <p>- Monitorowanie krzywizn kręgosłupa, kątów ułożenia łopatek oraz ustawienia talerzy biodrowych.</p>
6.	Gimnastyka	<ul style="list-style-type: none"> - Doskonalenie ćwiczeń gimnastycznych : przysiady, wypady, skłony, skręty i skrętoskłony. - Nauka przewrotu w przód i ćwiczenia wprowadzające do przewrotu w tył. - Ćwiczenia wprowadzające do skoku przez skrzynię / kozła. - Nauka wymyku i odmyku na drążku / poręczach. - Umiejętność wykonania leżenia przewrotnego i przerzutnego. - Nauka i ćwiczenia wprowadzające do wykonania mostka. - Układ równoważny na ławeczce gimnastycznej. 	<p>Metody: zabawowa i zadań dodatkowych, wykorzystanie materacy oraz przyrządów gimnastycznych – odskocznia, skrzynia, drążki.</p> <p>Ćwiczenia na drabinkach gimnastycznych indywidualne i z partnerem.</p>	<p>Należy zwrócić szczególną uwagę na technikę i poprawność wykonywanych zadań ruchowych.</p> <p>Ćwiczenia gimnastyczne mają za zadanie wszechstronnie rozwijać i wzmocnić organizm oraz kształtować prawidłową postawę ciała.</p>
7.	Lekkoatletyka	<ul style="list-style-type: none"> - Doskonalenie truchtu i biegu z aktywną pracą ramion. - Doskonalenie skoku A i C w marszu, podskokach i biegu. - Nauka skoku B. 	<p>Metody: kompleksowa, zabawowa, zadań ścisłych.</p> <p>Formy: praca indywidualna, obwód stacyjny, tor przeszkód.</p>	<p>Rozwijanie umiejętności technicznego biegu w różnych zadaniach koordynacyjnych.</p>

		<ul style="list-style-type: none"> - Doskonalenie startu wysokiego. - Doskonalenie skoku w dal techniką naturalną. - Kształtowanie szybkości - sprint na 5 /10 / 15 metrów. - Wprowadzenie atletyki terenowej i marszobiegu – kształtowanie wydolności tlenowej. - Nauka rytmizacji biegu w ćwiczeniach na niskich płótkach. 	Zajęcia na bieżni i stadionie LA oraz zabawy terenowe.	Zapoznanie dzieci z różnymi konkurencjami lekkoatletycznymi: biegi, skoki, rzuty.
8.	Elementy gier zespołowych sporty uzupełniające	<p>Wprowadzenie na zajęciach następujących dyscyplin</p> <ul style="list-style-type: none"> - dwa ognie usportowione. - piłka nożna. - piłka ręczna. - koszykówka. - unihokej. - piłka siatkowa. <p>- Dwa ognie – doskonalenie rzutu i chwytu piłki, doskonalenie poruszania się w obronie. Poznanie formacji ataku i obrony oraz gry „na matce”.</p> <p>- Piłka nożna - doskonalenie czucia piłki – slalomy, prowadzenie piłki w różnych kierunkach, nauka podania i przyjęcia piłki wewnętrzną częścią stopy, strzał na bramkę, ćwiczenia coerver coaching.</p> <p>- Piłka ręczna – nauka kozłowania oraz rzutu i chwytu piłki. Nauka podań piłki w biegu.</p> <p>- Unihokej – nauka prowadzenia piłki i strzału na bramkę.</p> <p>- Koszykówka – nauka kozłowania i zmiany kierunku biegu. Nauka podania sprzed klatki piersiowej.</p> <p>- Piłka siatkowa – nauka rzutów oburącz z nad głowy – rzucanka.</p>	<p>Metody: zabawowa, małych gier i zadaniowa, ścisła.</p> <p>Formy: ćwiczenia z partnerem i indywidualne, zadania otwarte.</p> <p>Przybory: małe piłki, bramki, kije, znaczniki, tablica.</p>	<p>Nauka podstawowych umiejętności technicznych umożliwiających przeprowadzenie uproszczonych gier.</p> <p>Stopniowe objaśnianie zasad w poszczególnych grach zespołowych.</p>

KLASA III

Lp.	Proponowane jednostki tematyczne	Operacyjne cele kształcenia: a) Wiadomości; b) Umiejętności; c) Postawy;	Metody, formy, pomoce naukowe	Uwagi
	UMIEJĘTNOŚCI TECHNICZNE			
1.	Ćwiczenia oswajające z piłką oraz doskonalenie rzutów i chwytu piłki	<ul style="list-style-type: none"> - Uczeń poznaje właściwości piłki zielonej, „wycucie” ciężaru, wielkości i sprężystości. - Uczeń potrafi wykonać rzut sposobem dolnym, górnym i bocznym do wyznaczonego celu z miejsca i w ruchu. - Uczeń poprawnie wykonuje chwyt piłki oburącz i jednorącz. - Uczeń potrafi wykonać bardziej złożone ćwiczenia z wykorzystaniem dwóch piłek. - Uczeń umie różnicować siłę i sposób rzutu w zależności od danego zadania. - Nauka żonglerki dwiema i trzema piłkami. - Uczeń jest świadomy roli poprawnego wykonania zadania i koncentracji na ćwiczeniu. 	<p>Metody: zabawowa i zadaniowa. Praca indywidualna, w dwójkach i zespołowa.</p> <p>Wykorzystanie pokazu i objaśnienia słownego.</p> <p>Przybory: piłki, pachołki, obręcze i inny kolorowy sprzęt do przeprowadzenia wielu zabaw.</p> <p>Wykorzystanie ściany treningowej do indywidualnej pracy i nauki rzutów i chwytów.</p>	<p>Wszystkie ćwiczenia wykonujemy P i L ręką. Wprowadzenie rzutów sposobem bocznym, oburącz większymi i cięższymi piłkami (np. piłka do koszykówki).</p> <p>Doskonalenie rzucanek i kompetencji taktycznych w grze. Wprowadzenie do Talentiady.</p>
2.	Ćwiczenia i zabawy z wykorzystaniem piłki i rakiety	<ul style="list-style-type: none"> - Uczeń zna firmy produkujące sprzęt tenisowy. - Uczeń potrafi wykonać złożone ćwiczenia z piłką i raketą: różne rodzaje podbijania, kozłowania, tricki tenisowe. - Uczeń wykonuje złożone ćwiczenia i zadania, indywidualnie oraz z partnerem z wykorzystaniem dwóch piłek. - Uczeń jest świadomy z korzyści płynących z ćwiczeń oswajających. 	<p>Metody: zabawowa, zadaniowa i ścisła.</p> <p>Formy: praca indywidualna i w parach. Konkursy.</p> <p>Przybory – piłki i rakiety.</p>	<p>Stopniowanie trudności zadań i ćwiczeń oswajających.</p> <p>Wprowadzenie możliwie jak najwięcej zabaw i gier z wykorzystaniem piłki i rakiety.</p> <p>Wykorzystanie raket o różnym ciężarze i wielkości.</p>

3.	Nauka zasad i przepisów gry w tenisa	<ul style="list-style-type: none"> - Uczeń zna system liczenia punktów w secie oraz rozumie wagę tzw. „punktów kluczowych” w gemie. - Uczeń zna wymiary kortu oraz wysokość siatki. - Uczeń potrafi wskazać dokładne miejsce odbicia piłki – „ślad piłki”. - Uczeń potrafi sędziować mecz i prawidłowo liczyć punkty. - Uczeń stosuje zasadę Fair Play podczas samodzielnego sędziowania. 	<p>Metody: pokaz i objaśnienie, zadaniowa.</p> <p>Sprzęt – wykorzystanie kortu ziemnego.</p>	Wprowadzenie na treningach ćwiczeń i zadań wymuszających na uczniu prawidłową ocenę toru lotu piłki.
4.	Doskonalenie Fh i Bh po koźle	<ul style="list-style-type: none"> - Uczeń zna najważniejsze elementy techniki uderzeń po koźle : punkt trafienia, strukturę ruchu uderzeniowego, fazy uderzenia, - Uczeń potrafi rozpoznać rotację nadlatującej piłki i odpowiednio ustawić się do uderzenia. - Uczeń potrafi prawidłowo trzymać raketę przy uderzeniach z Fh i Bh (zmiana chwytu w trakcie wymiany). - Uczeń nadaje rotację awansującą oraz wsteczną w uderzeniach po koźle. - Uczeń kontroluje kierunek uderzenia: kros, linia, odwrotny kros oraz długość zagrywanej piłki. - Uczeń potrafi wykonać uderzenie z Fh i Bh w różnych pozycjach: zamknięta, otwarta, półotwarta w zależności od sytuacji na korcie. - Uczeń wykonuje zamach poprzez skręt barków / tułowia a wymach w zależności od rodzaju i siły uderzenia. - Uczeń poznaje nowe uderzenia: skrót 	<p>Metody: zadaniowa (OZO) prób i błędów, zabawowa i kompleksowa.</p> <p>Formy: praca indywidualna i z partnerem oraz obwodu stacyjnego.</p> <p>Wykorzystanie zdjęć i filmów – metoda poglądowa.</p> <p>Wykorzystanie kamery do prezentacji i analizy techniki uderzeń poszczególnych uczniów.</p> <p>Przybory: kolorowe znaczniki do wyznaczenia stref oraz piłki, które ułatwiają ocenę rotacji.</p>	<p>Najważniejsze elementy uderzenia :</p> <ul style="list-style-type: none"> - punkt trafienia piłki przed ciałem na wysokości punktu ciężkości, - „czucie siły” uderzenia i wydłużonych zamach i wymach rakiety, - wyjście do góry w przód ze skrętem ciała w fazie głównej uderzenia, - zachowanie równowagi ciała w połączeniu z ustawieniem się do piłki, - wykorzystanie siły reakcji podłoża „wyjście z nóg” <p>Nauka rotacji – wprowadzenie na treningach różnych pomocy i przyborów ułatwiających zrozumienie i naukę rotacji.</p> <p>Wykorzystanie głównie rotacji awansującej podczas</p>

		<p>oraz półwolej.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Uczeń uderza piłkę w najwyższym punkcie lub na wznoszącą. - Uczeń potrafi minąć przeciwnika znajdującego się pod siatką: lob i passing shot. - Uczeń doskonali umiejętność przyspieszania i zwalniania gry. - Uczeń dba o dokładność wykonywanych zadań ruchowych. - Uczeń koncentruje się na jakości i skuteczności wykonywanych zadań. 		<p>wymiany. Wprowadzenie także rotacji wstecznej – slajs jednoręczny.</p> <p>Osiągnięcie płynności we wszystkich podstawowych uderzeniach.</p> <p>Doskonalenie timingu, punktu trafienia piłki, przewidywania i postrzegania.</p>
5.	Doskonalenie poruszania się na korcie	<ul style="list-style-type: none"> - Uczeń zna różne sposoby ustawienia się na nogach; pozycja otwarta, półotwarta, boczna, półzamknięta, zamknięta - Uczeń wie jakie znaczenie w tenisie ma równowaga i stabilizacja centralna. - Uczeń umie utrzymać pozycję wyjściową z rakieta przy zachowaniu równowagi i płynności ruchów po każdym uderzeniu. - Uczeń potrafi ustawić się do uderzenia z Fh i Bh przy zachowaniu równowagi i niskiej pozycji na nogach. - Uczeń doskonali płynną pracę nóg, wykorzystując naskok oraz równowagę dynamiczną poprzez wykonanie dłuższego ostatniego kroku przed uderzeniem. - Uczeń potrafi szybko odzyskać równowagę po uderzeniu i powrócić na pozycję (krzyż kortu w różnych sytuacjach meczowych) – wykorzystanie kroku skrzyżnego. - Uczeń potrafi poruszać się we wszystkich kierunkach: w przód, tył na boki, po przekątnej. Dynamiczna zmiana kierunku biegu. 	<p>Metody: zabawowa, zadaniowa i ścisła.</p> <p>Formy: praca indywidualna, frontalna oraz obwodu stacyjnego.</p> <p>Przybory: drabinka, skakanka, linie kortu, niskie płotki.</p>	<p>Wprowadzenie na treningach dużej objętości ćwiczeń doskonalących poruszanie się po korcie.</p> <p>Wykorzystanie reakcji podłoża i elastyczności mięśni poprzez zejście i ugięcie kolan w fazie przygotowania i zamachu oraz wyjście w górę w przód w momencie uderzenia.</p> <p>Wykorzystanie doślizgu tylko w sytuacjach wyjątkowych. Zwrócenie uwagi na prawidłowe stawianie stóp i rytm ustawienia „na dwa” tempa.</p>

		<ul style="list-style-type: none"> - Uczeń poznaje sposób wyhamowania przed uderzeniem poprzez „doślizg”. - Uczeń jest świadomy, jak ważne w tenisie jest prawidłowe ustawienie do uderzenia, praca na nogach i obniżenie środka ciężkości. 		
6.	Doskonalenie uderzenia piłki z powietrza - wolej Fh i Bh + smecz	<ul style="list-style-type: none"> - Uczeń zna najważniejsze elementy techniki uderzeń z powietrza : punkt trafienia, strukturę ruchu uderzeniowego, fazy uderzenia i pracę całego ciała. - Uczeń potrafi wymienić różne rodzaje uderzeń z powietrza – wolej wysoki / niski, przygotowawczy / kończący, stop wolej i drive wolej. - Uczeń prawidłowo trzyma rakietę podczas uderzenia – chwyt zmienny (eastern Fh i Bh). - Uczeń potrafi wykonać uderzenie atakujące i podjąć decyzję, w którym momencie rozpocząć atak do sitaki. - Uczeń wykonuje szybki start i zatrzymanie się pod siatką – doskonalenie naskoku (split-step). - Uczeń potrafi kontrolować kierunek i płaszczyznę uderzenia z wysokim trzymaniem rakiety (główka rakiety powyżej rączki / nadgarstka). - Uczeń wykonuje krótki zamach / odprowadzenie rakiety z zaznaczonym skrętem ciała. - Uczeń płynnie wykonuje przeniesienie ciężaru ciała nogą różnoimienną. - Uczeń poznaje uderzenie drive i stop woleja. - Uczeń przyjmuje prawidłową pozycję boczną do zagrania smecza i szybko odprowadza rakietę do uderzenia. 	<p>Metody: zadaniowa (OZO), prób i błędów, zabawowa i kompleksowa.</p> <p>Formy: praca indywidualna i z partnerem, frontalna oraz obwodu stacyjnego.</p> <p>Wykorzystanie zdjęć i filmów – metoda pogładowa.</p> <p>Wykorzystanie kamery do prezentacji i analizy techniki uderzeń poszczególnych uczniów.</p> <p>Przybory: kolorowe znaczniki do wyznaczenia stref, pachołki.</p>	<p>Najważniejsze elementy uderzenia :</p> <ul style="list-style-type: none"> - krótkie odprowadzenie rakiety poprzez skręt ciała (skrócony zamach), - główka rakiety powyżej uchwytu, - punkt trafienia piłki przed sobą wraz z krokiem w przód nogą wykroczną, - ruch rakiety w fazie głównej w przód / w dół. <p>Wprowadzenie na treningach różnych gier kształtujących „czucie” piłki przy zagraniach z powietrza.</p> <p>Wprowadzenie nowych uderzeń: drive i stop wolej.</p> <p>Doskonalenie krycia siatki oraz nauka prawidłowej reakcji przy zagraniach na ciało.</p>

		<ul style="list-style-type: none"> - Uczeń potrafi znaleźć optymalną pozycję do uderzenia piłki nad głową (krok odstawno-dostawny). - Uczeń kontroluje kierunek zagrywanej piłki. - Uczeń potrafi wykonać uderzenie na różnych wysokościach oraz w wyskoku. - Uczeń dba o dokładność wykonywanych zadań ruchowych. - Uczeń koncentruje się na jakości i skuteczności wykonywanych zadań. 		
7.	Doskonalenie serwisu i returnu	<ul style="list-style-type: none"> - Uczeń zna najważniejsze elementy techniki uderzeń - serwis i return : punkt trafienia, strukturę ruchu uderzeniowego, fazy uderzenia i pracę całego ciała. - Uczeń zna różnice w ustawieniu przy returnie pierwszego i drugiego serwisu. - Uczeń rozróżnia kierunki serwisów: na zewnątrz, do środka, na ciało - Uczeń potrafi przyjąć optymalną pozycję wyjściową w zależności od rodzaju wykonywanego serwisu. - Uczeń stopniowo zwiększa ugięcie nóg i dynamiczne wyjście w górę podczas rzutów i serwisu – lądowanie na nodze wykroczonej. - Uczeń wykonuje odpowiedni podrzut piłki do serwisu płaskiego / ściętego. - Uczeń płynnie wykonuje pętle serwisową połączoną z jednoczesnym podrzutem. - Uczeń kontroluje kierunek zagrywanych serwisów: na zewnątrz, do środka, na ciało. - Uczeń wykonuje skręt tułowia w fazie zamachu. - Uczeń potrafi szybko odzyskać równowagę po serwisie i przyjąć optymalną pozycję - krycie kortu. 	<p>Metody: kompleksowa, zadaniowa, zabawowa, ścisła.</p> <p>Formy: zadania indywidualne i ćwiczenia z partnerem, współzawodnictwa.</p> <p>Wykorzystanie kamery do prezentacji i analizy techniki uderzeń poszczególnych uczniów – nagrywanie filmów w zwolnionym tempie „slow-motion”.</p> <p>Przybory: znaczniki do wyznaczenia stref, piłki o różnym ciężarze do wykonywania rzutów.</p>	<p>Wprowadzenie na treningu jak najwięcej zabaw rzutnych i ćwiczeń ukierunkowanych wykonywanych w różnych pozycjach wyjściowych.</p> <p>Łączenie ćwiczeń serwisowych z doskonaleniem returnu.</p> <p>Egzekwowanie prawidłowego trzymania rakiety – chwyt kontynentalny.</p> <p>Doskonalenie pronacji przedramienia podczas rzutów, uproszczonych serwisów oraz ćwiczeń ukierunkowanych.</p> <p>Wprowadzanie jak najwięcej ćwiczeń i zadań serwisowych na treningu.</p> <p>Wykonywanie serwisu z różnych stref kortu oraz z różnych pozycji wyjściowych</p>

		<ul style="list-style-type: none"> - Uczeń prawidłowo porusza się przed uderzeniem oraz wykonuje naskok w fazie poprzedzającej return. - Uczeń potrafi utrzymać punkt trafienia piłki przed sobą, zamach do uderzenia poprzez skręt tułowia i zmniejszony zamach. - Uczeń potrafi zagrać return blokiem. - Uczeń umie zagrywać return z pozycji otwartej i bocznej. - Uczeń steruje kierunkiem i długością zagrywanych returnów – regularność uderzeń. - Uczeń potrafi atakować drugi serwis. - Uczeń ocenia poprawność wykonania poszczególnych elementów serwisu. - Uczeń samodzielnie dokonuje korekty i oceny skuteczności własnych uderzeń. 		– np. serwis stojąc na jednej nodze.
	➤ Test umiejętności tenisowych – Test 100 piłek - (Adam Królak – „Sprawdziany Tenisistów” str.63)			

	UMIEJĘTNOŚCI TAKTYCZNE			
1.	Kształtowanie taktyki w grze pojedynczej	<ul style="list-style-type: none"> - Uczeń rozumie jak ważne w prowadzeniu walki na korcie jest taktyka gry i podejmowanie decyzji. - Uczeń zna podstawowe schematy rozegrania punktu. - Uczeń rozumie zasady geometrii kortu oraz gry kątovej – „otwieranie kortu” i „gonienie przeciwnika”. - Uczeń potrafi rozpoznać i wykorzystać krótszą piłkę. 	<p>Metody: zadań otwartych i zamkniętych „OZO”, gier uproszczonych i fragmentów gry.</p> <p>Formy: praca z partnerem i zespołowa oraz współzawodnictwa.</p> <p>Rozmowa i pogadanka na temat taktyki prowadzenia gry – różne warianty i style gry.</p>	<p>Kształtowanie wszechstronnego stylu gry i umiejętności gry w każdej strefie kortu.</p> <p>Tworzenie i przeprowadzenie treningów w podejściu taktycznym i zorientowanych na grze.</p> <p>Indywidualizacja treningów –</p>

		<ul style="list-style-type: none"> - Uczeń poprawnie ocenia sytuacje podczas wymiany – kiedy atakować, kiedy się bronić. - Uczeń potrafi wykorzystać mocne strony swojej gry jak również rozpoznać słabe zagrania przeciwnika. - Uczeń dąży do narzucenia swojego stylu gry i stosowania presji w wymianie. - Uczeń potrafi przewidywać zachowania taktyczne przeciwnika - antycypacja. - Uczeń potrafi łączyć uderzenia w proste sekwencje gry – schematy gry. - Uczeń doskonali cierpliwość w grze. - Uczeń kształtuje odpowiedzialność za prawidłowo wykonany atak. - Uczeń na bieżąco reaguje i dostosowuje grę do zaistniałej sytuacji na korcie. 	<p>Przybory: znaczniki do wyznaczenia stref na korcie, tablica trenera.</p>	<p>dostosowanie metod, środków i zadań do możliwości każdego ucznia.</p>
2.	Nauka gry podwójnej	<ul style="list-style-type: none"> - Uczeń zna podstawowe zasady gry deblowej. - Uczeń zna różne pozycje wyjściowe, przejścia i rolę poszczególnych zawodników. - Uczeń potrafi współpracować i komunikować się z partnerem na korcie. - Uczeń umie atakować po własnym serwisie oraz returnie – szybkie przemieszczanie się do siatki. - Uczeń stosuje różne warianty taktyczne w zależności od sytuacji na korcie – utrzymanie wymiany, atak w odpowiednim momencie. - Uczeń doskonali umiejętność pracy zespołowej. 	<p>Metody: zadań otwartych i zamkniętych „OZO”, gier uproszczonych i fragmentów gry.</p> <p>Formy: praca z partnerem oraz współzawodnictwa.</p> <p>Rozmowa i pogadanka na temat taktyki prowadzenia gry podwójnej – różne warianty zagrań.</p> <p>Przybory: znaczniki do wyznaczenia stref na korcie, tablica trenera.</p>	<p>Ukazanie różnic pomiędzy grą pojedynczą a podwójną.</p> <p>Zwrócenie uwagi uczniom na rolę komunikacji pomiędzy zawodnikami w czasie wymiany.</p> <p>Wskazanie roli budowania pozytywnej atmosfery w drużynie i wspólnej odpowiedzialności za wynik.</p>

3.	Nauka gry w formacji ataku	<ul style="list-style-type: none"> - Uczeń potrafi wykorzystać uderzenia kątowe, w celu zmuszenia przeciwnika do bieganina. - Uczeń rozpoznaje i atakuje krótsze piłki. - Uczeń utrzymuje dobrą pozycję podczas przygotowania ataku „krycie kortu” i przy siatce. - Uczeń potrafi wykorzystać przewagę sytuacyjną i rozpocząć atak – wykonany z różnych stref na korcie. - Uczeń wykonuje uderzenia kończące – próby skończenia wymiany za pomocą „winner’a”. - Uczeń próbuje zagrać asa serwisowego – uderzenie z maksymalnym przyśpieszeniem / uderzenie „idealnie plasowane”. - Uczeń atakuje lekki, drugi serwis przeciwnika. 	<p>Metody: zadań otwartych i zamkniętych „OZO”, gier uproszczonych i fragmentów gry.</p> <p>Formy: praca z partnerem oraz współzawodnictwa.</p> <p>Rozmowa i pogadanka na temat skuteczności poszczególnych rozwiązań techniczno-taktycznych.</p>	<p>Budowanie pewności zawodnika i odwagi w prowadzeniu wymiany.</p> <p>Wywieranie presji oraz narzucenie swojego stylu gry w trakcie meczu.</p> <p>Poszukiwanie różnych rozwiązań taktycznych w walce sportowej.</p>
4.	Nauka gry w formacji obrony	<ul style="list-style-type: none"> - Uczeń potrafi utrzymać piłkę w korcie podczas przewagi sytuacyjnej przeciwnika. - Uczeń wykorzystuje zagranie mijające: lob i passing shot podczas ataku przeciwnika. - Uczeń utrzymuje najlepszą pozycję na korcie i odgrywa wysoką piłkę w sytuacji defensywnej. - Uczeń uderza piłkę na wznoszącą lub w najwyższym punkcie. - Uczeń potrafi uderzyć piłkę z półwoleja znajdując się w różnej strefie kortu. - Uczeń odgrywa piłkę słajsem zarówno z Fh jak i Bh w trudnych sytuacjach i pozycjach. 	<p>Metody: zadań otwartych i zamkniętych „OZO”, gier uproszczonych i fragmentów gry.</p> <p>Formy: praca z partnerem oraz współzawodnictwa.</p> <p>Rozmowa i pogadanka na temat skuteczności poszczególnych rozwiązań techniczno-taktycznych.</p>	<p>Budowanie pewności zawodnika i odwagi w prowadzeniu wymiany.</p> <p>Poszukiwanie własnego stylu gry i najlepszych rozwiązań taktycznych.</p> <p>Wykorzystanie swoich najsukuczniejszych zagrań w sytuacji zagrożenia.</p>
5.	Nauka gry w formacji	<ul style="list-style-type: none"> - Uczeń potrafi wykorzystać siłę uderzenia przeciwnika. - Uczeń stara się szybko przejść z obrony do ataku. 	<p>Metody: zadań otwartych i zamkniętych „OZO”, gier uproszczonych i fragmentów gry.</p>	<p>Budowanie pewności zawodnika i odwagi w prowadzeniu wymiany.</p>

	kontrataku	<ul style="list-style-type: none"> - Uczeń wykorzystuje słabsze uderzenia przeciwnika. - Uczeń próbuje wykonać uderzenia niekonwencjonalne – kształtowanie czucia piłki i uderzenia. 	Formy: ćwiczenia z partnerem oraz współzawodnictwa.	Podejmowanie „przemysłanego” ryzyka w trakcie wymiany. Wczesne podejmowanie decyzji i planu gry.
6.	Nauka gry w formacji równowagi sił	<ul style="list-style-type: none"> - Uczeń utrzymuje regularną i długą piłkę w korcie podczas wymiany. - Uczeń potrafi zneutralizować zagrania przeciwnika. - Uczeń doskonali umiejętność zmiany kierunku i długości lotu piłki. - Uczeń zajmuje odpowiednie miejsce na korcie i szuka ulubionych zagrań / rozwiązań taktycznych. - Uczeń wykorzystuje słabsze zagrania przeciwnika i szuka ulubionych rozwiązań, korzystając z silnych stron własnej gry. - Uczeń dąży do przejęcia inicjatywy w wymianie. 	<p>Metody: zadań otwartych i zamkniętych „OZO”, gier uproszczonych i fragmentów gry.</p> <p>Formy: ćwiczenia z partnerem oraz współzawodnictwa.</p>	<p>Budowanie pewności zawodnika i odwagi w grze.</p> <p>Zwrócenie uwagi na cierpliwość w prowadzeniu wymiany i budowaniu przewagi podczas gry.</p> <p>Kształtowanie regularności i pewności uderzeń na treningach</p>

	PRZYGOTOWANIE MENTALNE			
1.	Nauka rozwiązywania problemów i myślenia taktycznego	<ul style="list-style-type: none"> - Uczeń samodzielnie układa plan taktyczny na wybrany mecz / sparing. - Uczeń decyduje o kierunku i sile zagrania przed uderzeniem piłki – doskonalenie podejmowania decyzji na korcie. - Uczeń wykorzystuje złożone schematy zagrań przy rozwiązywaniu różnych problemów na korcie. - Uczeń jest kreatywny w myśleniu - nietypowe i oryginalne rozwiązania taktyczne. 	<p>Metody: pogadanka, dyskusja, burza mózgów.</p> <p>Formy: rozmowa indywidualna oraz grupowa.</p> <p>Przybory – tablica trenera.</p>	<p>Indywidualna analiza i rozmowa z uczniem po rozegranym meczu / secie / punkcie.</p> <p>Zwrócenie uwagi na szybkość i poprawność podjętych decyzji taktycznych.</p>

2	Rozwijanie samodzielności i samokontroli	<ul style="list-style-type: none"> - Uczeń stosuje podstawowe zasady zachowania na korcie i w trakcie meczu. - Uczeń rozumie co to jest stres turniejowy i umie samodzielnie poruszać się w „przestrzeni” turnieju. - Uczeń umie cieszyć się ze zwycięstwa oraz „przemyśleć” / dokonać analizy rozegranego meczu. - Uczeń samodzielnie przygotowuje się do treningu: sprzęt i ubiór. - Uczeń potrafi przeprowadzić całościową rozgrzewkę przed treningiem / turniejem – bez kontroli trenera. 	<p>Metody: wpływ osobistego, instruowanie i nagradzanie, przydzielanie ważnych funkcji oraz organizowanie ciekawych, nowych doświadczeń wśród uczniów.</p> <p>Uczestnictwo w turniejach tenisowych.</p>	<p>Rozwijanie samodzielności uczniów na korcie i poza nim ma duży wpływ i przełożenie na umiejętność prowadzenia walki sportowej oraz budowanie pewności siebie.</p> <p>Ukierunkowanie uczniów na odpowiedzialności i samodzielność w dochodzeniu do mistrzostwa sportowego.</p>
3.	Kształtowanie świadomości zawodnika	<ul style="list-style-type: none"> - Uczeń rozumie znaczenie i istotę procesu treningowego: <ul style="list-style-type: none"> • „trenuj aby być coraz lepszy”, • koncentracja na zadaniu i treningu, • znaczenie odpoczynku i regeneracji, • prawidłowe nawyki żywieniowe, • rola koordynacji i techniki ruchu. - Uczeń stosuje zasadę Fair Play w życiu oraz podczas gry. - Uczeń jest świadom swojej wartości (wiara we własne siły) oraz zachowań: <ul style="list-style-type: none"> • rutyna przedmeczowa • rytuały pomiędzy punktami • kontrola emocji. - Uczeń dysponuje wiedzą na temat: <ul style="list-style-type: none"> • systemu rozgrywek i turniejów w Polsce i na świecie, • rankingu ATP, WTA i informacji bieżących, • podstawowych zagadnień z zakresu anatomii człowieka. 	<p>Metody: zadań dodatkowych, przygotowanie prezentacji, plakatów .</p> <p>Spotkanie rodziców i dzieci z psychologiem sportu – budowanie motywacji wewnętrznej i pozytywnej pewności siebie.</p> <p>Przeprowadzenie konsultacji z fizjoterapeutą oraz Testu Funkcjonalnego (FMS).</p>	<p>Pogłębianie wiedzy z zakresu psychologii sportu oraz żywienia.</p> <p>Intelektualizacja procesu treningowego:</p> <ul style="list-style-type: none"> - artykuły i ciekawe pozycje książkowe np. biografia, - spotkania ze specjalistami, - uczestnictwo w turniejach rangi międzynarodowej.

4.	Rozwijanie motywacji wewnętrznej i koncentracji	<ul style="list-style-type: none"> - Uczeń czerpie radość i satysfakcję z uczestnictwa na treningach i „bardzo” angażuje się w wykonanie każdego zadania i ćwiczenia. - Uczeń wie co to jest „mowa ciała” i jak ją rozpoznać. - Uczeń wykorzystuje mowę wewnętrzną do pozytywnej stymulacji podczas rywalizacji i działania. - Uczniowie rozmawiają między sobą, wzajemnie motywują się do działania. - Uczeń potrafi skupić uwagę na dłuższych zadaniach i bardziej złożonych ćwiczeniach. 	<p>Metody: pogadanka, dyskusja, burza mózgów.</p> <p>Formy: rozmowa indywidualna oraz grupowa.</p> <p>Spotkanie z psychologiem sportu.</p>	<p>Zadaniem trenera jest zwiększenie motywacji wewnętrznej wśród dzieci. Może tego dokonać poprzez:</p> <ul style="list-style-type: none"> - prowadzenie ciekawych zajęć, uznania i pochwał, współpracy w procesie treningowym, rywalizację i wyzwania na zajęciach. <p>Ważne aby klimat panujący i interakcje pomiędzy uczniami pozytywnie wpływały ma wspólne dochodzenie do sukcesu.</p>
----	--	--	--	--

PRZYGOTOWANIE SPRAWNOŚCIOWE				
		Umiejętności / Zadania	Środki treningowe	Uwagi
1.	Kształtowanie koordynacji	<ul style="list-style-type: none"> - Kształtowanie równowagi z wykorzystaniem różnych „niestabilnych” przyborów oraz dynamicznych ćwiczeń wykonywanych w różnych układach. - Umiejętność wykonania złożonych zadań ruchowych, łączących różne zdolności koordynacyjne w torach przeszkód. - Doskonalenie tempa oraz rytmizacji ruchów w ćwiczeniach na drabince. - Doskonalenie przeskoków nad skakanką, ćwiczenia w miejscu oraz w truchcie – różne przeskoki i kroczki tenisowe. - Kształtowanie szybkości reakcji w zabawach, zadaniach w parach oraz 	<p>Metody : zabawowa, obwodu stacyjnego, zadań dodatkowych, zadaniowa.</p> <p>Formy: pracy indywidualnej, ćwiczeń z partnerem i zespołowej, obwodu stacyjnego i toru przeszkód.</p> <p>Przybory: skakanka, drabinka koordynacyjna, poduszki sensomotoryczne, piłka Bosu, balony, piłki, rakiety, płotki LA,</p>	<p>Różnorodność ćwiczeń i zadań koordynacyjnych wpływa na rozwój wszechstronnych zdolności i umiejętności tenisowych.</p> <p>Zwrócenie uwagi na rytmizację i umiejętność wykonania ćwiczeń w odpowiednim tempie.</p> <p>Kształtowanie szybkości reakcji i podejmowania decyzji w zabawach i grach</p>

		<p>ćwiczeniach ukierunkowanych.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Rozwijanie zręczności – ćwiczenia i zadania z dwiema / trzema piłkami tenisowymi. - Kształtowanie zwinności – szybki start i wyhamowanie, zmiana kierunku biegu na krótkich odcinkach biegu. - Kształtowanie orientacji czaso-przestrzennej wykonując rzuty do ruchomego celu. 		zespołowych.
2.	Kształtowanie szybkości i wytrzymałości szybkościowej	<ul style="list-style-type: none"> - Doskonalenie startu z różnych pozycji wyjściowych (siady, leżenia, pozycje niskie i wysokie) na określony, zmienny sygnał – szybkość reakcji. - Kształtowanie szybkości reakcji w zabawach i zadaniach z partnerem. - Doskonalenie szybkiej zmiany kierunku biegu na określony sygnał. - Doskonalenie różnych sposobów poruszania się na korcie. - Doskonalenie szybkiego zatrzymania się i wyhamowywania na sygnał. - Kształtowanie szybkości ruchu prostego oraz cyklizacji ruchów. - Kształtowanie szybkości i wytrzymałości na krótkich odcinkach biegu – metoda powtórzeniowa. 	<p>Budowanie szybkości i wytrzymałości szybkościowej w naturalny sposób poprzez uczestnictwo dziecka w zabawach i grach bieżnych.</p> <p>Wprowadzanie na treningach wyścigów rzędów i form rywalizacyjnych.</p> <p>Wykonanie ćwiczeń szybkościowych w terenie – biegi pod górę i z góry.</p>	<p>Zwracamy szczególną uwagę na technikę biegu i pracę całego ciała.</p> <p>Wprowadzamy i uczymy prawidłowego poruszania się różnymi sposobami:</p> <ul style="list-style-type: none"> - krok odstawno-dostawny, - krok skrzyżny. <p>Wykorzystanie metody zabawowej w budowaniu i kształtowaniu szybkości reakcji i lokomocyjnej.</p> <p>Monitorowanie i testowanie szybkości uczniów.</p>
3.	Kształtowanie gibkości	<ul style="list-style-type: none"> - Kształtowanie gibkości wszechstronnej i specjalnej. - Rozwój gibkości aktywnej poprzez ćwiczenia dynamiczne i ćwiczenia statyczne - Poznanie podstawowych ćwiczeń statycznych wykonywanych po treningu. - Nauka podstawowych ćwiczeń mobilizacyjnych i aktywizujących układ ruchu. - Rozwijanie wiedzy z zakresu nazw i 	<p>Metody: zabaw ruchowych z zadaniem dodatkowym, metoda naśladowcza, ćwiczenia na materacu w formie ścisłej.</p> <p>Wykorzystanie drabinek gimnastycznych w ćwiczeniach gibkości.</p>	<p>W trakcie wykonywania ćwiczeń gibkościowych, zwracamy uwagę na poprawność wzorców ruchowych, zakres ruchu i prawidłową pozycję wyjściową.</p> <p>Wprowadzenie ćwiczeń statycznych na zajęciach oraz technik relaksacyjnych.</p>

		funkcji najważniejszych grup mięśniowych w ustroju człowieka.		Nauka „czucia” własnego ciała.
4.	Kształtowanie siły – trening prewencyjny	<ul style="list-style-type: none"> - Doskonalenie podporów przodem, bokiem i tyłem w różnych zadaniach i ćwiczeniach. - Zadania i ćwiczenia w parach / trójkach: mocowanie / oporowanie / noszenia. - Kształtowanie siły w ćwiczeniach indywidualnych i w parach na drabinkach. - Rozwijanie siły w ćwiczeniach na drążku gimnastycznym – podciąganie i zwisy. - Wprowadzenie ćwiczeń z taśmami i gumami. - Wykonanie rzutów piłkami o różnej ciężkości. - Wprowadzenie ćwiczeń korekcyjnych na lekcjach wychowania fizycznego. 	<p>Metody: zabawowa oraz wprowadzenie zabaw z mocowaniem i dźwiganiem.</p> <p>Ćwiczenia z wykorzystaniem ciężaru własnego ciała, wprowadzenie bardzo lekkiego obciążenia – piłki 0,5 – 1 kg.</p> <p>Ćwiczenia na drabinkach gimnastycznych i drążku.</p>	<p>Naturalny i wszechstronny rozwój siły oraz całego układu mięśniowego.</p> <p>Ćwiczenia korekcyjne mają zapobiegać występowaniu wad postawy i płaskostopia.</p> <p>Wprowadzenie trenażerów: taśmy i gumy – nauka pracy z przyborem.</p>
5.	Trening stabilizacji	<ul style="list-style-type: none"> - Kształtowanie siły mięśni brzucha przy pomocy ćwiczeń wykonywanych w ruchu. - Kształtowanie siły mięśni grzbietu w pozycjach klęcznych i podporach. - Kształtowanie stabilizacji poprzez: <ul style="list-style-type: none"> • utrzymywanie równowagi w siadzie, podporze klęcznym i klęku na piłce rehabilitacyjnej, • Utrzymanie równowagi w staniu obu i jednonóż na poduszkach i talerzach równoważnych. • Wykonywanie dodatkowych zadań np. podbijanie balonów rakieta w staniu na przyborach równoważnych. • Utrzymanie równowagi po skokach, przeskokach przez przeszkody etc. 	<p>Metody: zabawowa , zadaniowa i ścisła.</p> <p>Formy: praca indywidualna, obwodu stacyjnego oraz toru przeszkód.</p> <p>Przybory: piłka korekcyjna, poduszki sensomotoryczne, piłka Bosu, balony.</p>	<p>Zwrócenie uwagi na:</p> <ul style="list-style-type: none"> - utrzymanie kolana w osi kończyny dolnej w pozycjach na jednej nodze, - ustawienie całej stopy na podłożu w trakcie przysiadu, - przyjmowanie prawidłowych pozycji równoważnych.
		- Doskonalenie poznanych ćwiczeń:	Metody: kompleksowa, zadaniowa	Rozwijanie poprzez zadania

6.	Gimnastyka	<p>przewrót w przód / tył / mostek.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Nauka skoku kucznego przez skrzynię / kozła. - Doskonalenie wymyku i odmyku na drążku / poręczach. - Nauka stania na głowie. - Wykonanie ćwiczeń wolnych w układzie na ścieżce gimnastycznej. - Poznanie podstawowych zasad asekuracji partnera. 	<p>i ścisła.</p> <p>Formy: praca indywidualna i w parach, toru przeszkód, obwodu stacyjnego.</p> <p>Przybory: materace, odskocznia, skrzynia, drążki.</p> <p>Ćwiczenia na drabinkach gimnastycznych indywidualne i z partnerem.</p>	<p>gimnastyczne czucia własnego ciała i zmysłu równowagi.</p> <p>Kształtowanie umiejętności kontrolowania własnego ciała w fazie lotu.</p>
7.	Lekkoatletyka	<ul style="list-style-type: none"> - Doskonalenie skoku A/B/C w marszu, podskokach i biegu z zadaniem dodatkowym. - Nauka startu niskiego. - Sprint na 60 m. - Wprowadzenie biegów długich: 400 / 600m. - Ćwiczenia wprowadzające do skoku wzwyż. - Wykorzystanie atletyki terenowej i marszobiegów – kształtowanie wydolności tlenowej. - Nauka biegów sztafetowych. - Doskonalenie rytmizacji biegu w ćwiczeniach na niskich płotkach. - Kształtowanie siły i szybkości rzutów. 	<p>Metody: kompleksowa, zabawowa, zadaniowa i ścisła.</p> <p>Formy: zadania indywidualne, zespołowe, współzawodnictwa oraz zajęcia terenowe.</p> <p>Przybory: bloki startowe, zestaw do skoku wzwyż, płotki.</p>	<p>Wykorzystanie różnych przyborów do „konkursów” rzutnych: piłka lekarska, rakietka, kamień itp.</p> <p>Budowanie potencjału wydolności tlenowej i wszechstronnej koordynacji.</p>
8.	Elementy gier zespołowych sporty uzupełniające	<p>Wprowadzenie na zajęciach następujących dyscyplin</p> <ul style="list-style-type: none"> - dwa ognie usportowione. - piłka nożna. - piłka ręczna. - koszykówka. - unihokej. - piłka siatkowa. - Dwa ognie – doskonalenie taktyki rozegrania akcji – przygotowanie do 	<p>Metody: zabawowa, małych gier, gier uproszczonych, zadaniowa.</p> <p>Formy: ćwiczenia z partnerem w formie zadań otwartych i ścisłych, obwodu stacyjnego, wyścigów rzędów.</p> <p>Przybory: małe piłki, bramki, kije do unihokeja.</p>	<p>Nauka obrony systemem „każdy swego”. Zrozumienie i wytłumaczenie współpracy i komunikacji w obronie.</p> <p>Nauka podstawowych umiejętności technicznych umożliwiających przeprowadzenie uproszczonych gier.</p>

		zawodów międzyszkolnych. - Piłka nożna – doskonalenie czucia piłki z wykorzystaniem piłek tenisowych. Nauka żonglerki. Doskonalenie przyjęcia i uderzenia piłki wewnętrzną częścią stopy. Nauka umiejętności bramkarskich. - Piłka ręczna – doskonalenie kozłowania, rzutu, chwytu i podań piłki w biegu. Nauka systemu obrony „każdy swego”. - Koszykówka – doskonalenie kozłowania i podań różnymi sposobami. Nauka rzutu do kosza z miejsca i z biegu. - Unihokej – doskonalenie prowadzenia piłki w różnym kierunku, nauka podań i przyjęcia piłki, gra uproszczona. - Piłka siatkowa – nauka odbicia sposobem górnym i dolnym.		Stopniowe objaśnianie zasad w poszczególnych grach zespołowych.
--	--	--	--	---

8) Bibliografia

- I. Podstawy teorii treningu sportowego, pod red. Henryka Sozańskiego, Warszawa, Centralny Ośrodek Sportu, 1999, ISBN 83-86504-67-7.
- II. Władimir Ljach, Kształtowanie zdolności motorycznych dzieci i młodzieży, Warszawa, Centralny Ośrodek Sportu 2003, ISBN 83-86504-91-9.
- III. Władysław Jagiełło, Przygotowanie fizyczne młodego sportowca, Warszawa, Centralny Ośrodek Sportu, 2000, ISBN 83-86504-72-2.
- IV. A.Drobnik, A.Szajna, K.Paszkiewicz, W.Szewc, Gimnastyka, Bydgoszcz, Wyd. Sport, 1998, ISBN 83-903968-1-5.
- V. Edward Superlak, Piłka siatkowa, Wrocław, Wyd. Infovolley, 1995, ISBN 83-904101-0-9.
- VI. Wybór tekstów z zakresu podstaw teoretycznych sportu, pod red. Tadeusza Ulatowskiego, Warszawa 2003, ISBN 83-920054-0-6.
- VII. Adam Królak, Sprawdziany tenisistów, Warszawa, Centralny Ośrodek Sportu, 1997, ISBN 83-86504-23-4.
- VIII. Tenis 10, pod red. Wojciecha Andrzejewskiego, Warszawa 2011, Polski Związek Tenisowy.